Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VIII Nr. 364 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 30 martie 1956

Comunicat

In zilele de 23-25 martie a.c. a avut loc şedinţa plenară lărgită a C.C. al P.M.R. cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul delegaţiei P.M.R. cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. (raportor tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej).

2. Raportul cu privire la Bugetul R.P.R. pe anul 1956 (raportor tov. Manea Mănescu).

Plenara a adoptat hotăriri corespunzătoare.

Dezvoltarea învăţământului — cauză a întregului popor muncitor

Propunerile Ministerului Învăţământului pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţământului de cultură generală din ţara noastră, publicate săptămîna trecută în „Gazeta învăţământului", au stîrnit un viu interes în rîndurile lucrătorilor din învăţământ, ale părinţilor elevilor, ale maselor largi de oameni ai muncii. În acest număr publicăm o continuare a propunerilor, menită să uşureze analiza şi discuţia lor. La redacţia noastră, ca şi la Ministerul Învăţământului au şi început să sosească observaţii, sugestii şi propuneri atît din partea unor cadre didactice cu o bogată experienţă în munca instructiv-educativă, cît şi din partea unor învăţători şi profesori tineri, din partea părinţilor şi a tuturor cetăţenilor care se interesează de bunul mers al şcolii. Cu numărul de faţă al ziarului începem publicarea unora dintre aceste propuneri, chemînd încă odată pe toţi cititorii „Gazetei învăţământului" să analizeze propunerile Ministerului Învăţământului şi să ne comunice observaţiile şi propunerile lor, care vor fi valorificate la definitivarea măsurilor în vederea ridicării învăţământului de cultură generală la nivelul cerinţelor construcţiei socialiste în patria noastră.

În anii puterii populare, şcoala de cultură generală a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce priveşte organizarea cît şi conţinutul. În 1948 s-a înfăptuit reforma învăţământului, care marchează hotarul dintre şcoala veche, burgheză, şi şcoala nouă, a regimului de democraţie populară. Reforma învăţământului a deschis larg porţile şcolii pentru fiii oamenilor muncii. Au fost luate măsuri pentru a asigura procesului instructiv-educativ o orientare realist-ştiinţifică, un conţinut legat de construirea socialismului şi un nivel ridicat, elaborîndu-se noi planuri şi programe de învăţămînt, tipărindu-se noi manuale şcolare şi înzestrîndu-se laboratoarele, muzeele şi cabinetele şcolilor cu aparatură şi material didactic în cantităţi din ce în ce mai mari şi de o mai bună calitate.

Cadrele didactice, factorul principal în întreaga muncă a şcolii, au fost ridicate pe o asemenea treaptă pe care n-au stat şi nici nu puteau să stea în anii regimului burghezo-moşieresc. Recenta hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R. prin care, începînd de la 1 aprilie a.c., se îmbunătăţesc salariile şi condiţiile de locuit şi de aprovizionare ale cadrelor didactice de la şcolile de cultură generală, profesionale, de ucenici, tehnice şi tehnice de maiştri constituie o nouă şi puternică dovadă că partidul şi guvernul nostru dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie şi abnegaţie cadrele didactice şi le creează condiţii tot mai bune de trai şi de activitate pedagogică.

Cu toate succesele obţinute, învăţămîntul de cultură generală nu satisface însă pe deplin cerinţele crescinde ale societăţii socialiste ce se construieşte în ţara noastră. Şcoala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Ea trebuie să predea elevilor cunoştinţe ştiinţifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producţie.

Raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al doilea al partidului şi Directivele Congresului cu privire la cel de al doilea plan cincinal cuprind sarcini importante în vederea dezvoltării şi perfecţionării învăţămîntului de cultură generală. Un accent deosebit se pune pe intensificarea muncii pentru ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului, pe întărirea legăturii procesului de învăţămînt cu viaţa, cu activitatea practică. Îndeplinirea acestor sarcini necesită aplicarea unui vast sistem de măsuri.

Cea dintîi problemă care se cere a fi rezolvată este aceea a duratei învăţămîntului de cultură generală. Viaţa a dovedit că durata de şcolarizare de 10 ani nu este suficientă. Ea nu ajunge pentru desfăşurarea unui plan de învăţămînt şi a unor programe corespunzătoare, duce la supraîncărcarea elevilor şi nu poate asigura absolvenţilor şcolilor de cultură generală nivelul de cunoştinţe cerut de societatea socialistă. Experienţa ne-a arătat că în condiţiile şcolii de 10 ani nu s-a putut asigura îmbinarea organică a procesului de învăţămînt cu practica, cu munca creatoare din uzine şi de pe ogoare. Ţinînd seama de toate aceste considerente şi urmărind crearea condiţiilor pentru a putea transmite elevilor un sistem închegat de cunoştinţe, care să le asigure formarea acelui orizont larg caracteristic omului cult, multilateral şi armonios dezvoltat al societăţii socialiste, Ministerul Învăţămîntului a prevăzut, în sistemul de măsuri pe care l-a elaborat, mărirea duratei de şcolarizare a învăţămîntului de cultură generală la 11 ani.

Mărirea duratei de şcolarizare şi ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului de cultură generală cer îmbunătăţirea simţitoare a planurilor de învăţămînt, a programelor şi manualelor şcolare. Proiectele planurilor de învăţămînt supuse discuţiei sînt rodul unei munci judicioase şi reprezintă o bună bază de plecare. Experienţa a dovedit că schimbarea de la an la an a planurilor de învăţămînt atrage după sine o serie de alte măsuri care îngreunează munca şcolilor şi a organelor de învăţămînt. La întocmirea proiectelor supuse discuţiei s-a urmărit ca noile planuri să aibă o stabilitate pe o perioadă mai lungă de învăţămînt (10-15 ani). La definitivarea planurilor trebuie să se respecte cu stricteţe acest principiu. Întrucît o parte din absolvenţii clasei a VII-a intră direct în producţie, fără a urma şcoala medie, iar o parte a absolvenţilor şcolii medii nu continuă studiile în învăţămîntul superior, trebuie să li se asigure în anii de şcoală un sistem închegat de cunoştinţe şi deprinderi practice.

Un principiu călăuzitor care trebuie să stea la baza măsurilor pentru ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală este politehnizarea învăţămîntului. Orientarea învăţămîntului pe drumul politehnizării constituie cea mai sigură acţiune pentru revoluţionarea sa calitativă. Măsurile luate pînă acum de Ministerul Învăţămîntului au desigur o mare importanţă. Ele reprezintă însă prea puţin faţă de nevoile şcolii. Direcţia Generală a învăţămîntului elementar şi mediu de abia anul acesta a pus pentru prima oară problema politehnizării între preocupările sale, iar Institutul de ştiinţe pedagogice n-a ajutat aproape deloc şcolile în domeniul politehnizării învăţămîntului. Nici Institutul central de perfecţionare a cadrelor didactice şi nici institutele interregionale n-au luat măsuri eficace în vederea înarmării cadrelor didactice cu acel minim de cunoştinţe fără de care nu pot munci cu bune rezultate pe linia politehnizării învăţămîntului.

Propunerile cu privire la introducerea treptată a învăţămîntului politehnic cuprinse în sistemul de măsuri preconizate de Ministerul Învăţămîntului sînt primite cu o vie satisfacţie de cadrele didactice din toate colţurile ţării. Noile planuri de învăţămînt trebuie să asigure însuşirea de către elevi a unor cunoştinţe temeinice din domeniul matematicii, fizicii, chimiei, al ştiinţelor naturale, care stau la baza învăţămîntului politehnic general. O atenţie mereu mai mare va trebui să se acorde asigurării bazei materiale necesare învăţămîntului politehnic.

Cu mare satisfacţie este primită introducerea în proiectele noilor planuri de învăţămînt a economiei politice şi a bazelor marxism-leninismului la clasa a XI-a, ca o însemnată contribuţie la pregătirea ştiinţifică multilaterală a tineretului care absolvă şcoala medie.

Proiectele noilor planuri de învăţămînt mai prevăd introducerea celei de a doua limbi moderne din clasa a V-a (pînă acum începea numai din clasa a VIII-a), precum şi introducerea studiului limbii latine începînd din clasa a VIII-a. În cursul mediu se reintroduce ca obiect muzica.

Importante măsuri cuprind proiectele noilor planuri de învăţămînt pentru şcolile minorităţilor naţionale. Printre altele se prevede ca predarea limbii române să înceapă nu în clasa I-a, cum se procedează în prezent, ci în clasa a II-a, astfel ca în clasa I-a elevii să fie lăsaţi să se concentreze asupra învăţării scrisului şi cititului în limba maternă şi numai după aceea să treacă la însuşirea vorbirii şi scrierii într-o altă limbă.

O mare importanţă are propunerea cu privire la bifurcarea cursului mediu, începînd cu clasa a X-a, în două secţii: reală şi umanistică. În secţia reală ar urma să predomine studiul matematicilor, iar în cea umanistică studiul literaturii (inclusiv al limbii şi literaturii latine) şi al ştiinţelor sociale, la celelalte obiecte neexistînd nici o deosebire. Bifurcarea pe secţii nu are caracter obligatoriu pentru toate şcolile de 11 ani, secţia umanistică urmînd să se creeze doar acolo unde s-ar considera necesară şi unde ar exista condiţii pentru funcţionarea sa normală.

Definitivarea planurilor de învăţămînt va fi urmată de elaborarea programelor de învăţămînt. Întocmirea defectuoasă a programelor de pînă acum, lipsa de concordanţă a acestora cu planurile de învăţămînt, supraîncărcarea elevilor au dat mult de lucru cadrelor didactice. La elaborarea noilor programe nu trebuie să se mai repete aceste greşeli.

Ridicarea nivelului învăţămîntului cere manuale didactice corespunzătoare. În acest scop se prevede elaborarea unor manuale originale şi de calitate, instituindu-se concursul pentru elaborarea manualelor. Editura de stat didactică şi pedagogică are datoria să pună capăt sectarismului, să-şi lărgească mult cercul colaboratorilor, să antreneze în munca de întocmire a manualelor cele mai bune cadre didactice din ţară.

Directivele Congresului al II-lea al partidului prevăd cuprinderea în anii celui de al doilea plan cincinal în învăţămîntul de 7 ani a circa 90 la sută din absolvenţii şcolilor elementare şi pregătirea condiţiilor pentru trecerea în decursul cincinalului următor la învăţămîntul de 7 ani general şi obligatoriu. Paralel cu dezvoltarea învăţămîntului de 7 ani se va lărgi şi învăţămîntul mediu. Îndeplinirea acestor sarcini cere asigurarea numărului de cadre didactice şi a bazei materiale necesare. Propunerile Ministerului Învăţămîntului cuprind o serie de măsuri a căror aplicare va duce la rezolvarea acestor probleme.

Propunerile preconizate de Ministerul Învăţămîntului conţin o serie de măsuri menite să ducă la îmbunătăţirea reţelei şcolilor de cultură generală. Aplicarea acestor măsuri va duce la înlăturarea imperfecţiunilor care s-au creat datorită faptului că Ministerul Învăţămîntului n-a procedat din vreme la un studiu sistematic al reţelei şcolare şi la elaborarea unui plan de perspectivă pentru dezvoltarea ei. Potrivit acestor măsuri urmează să se creeze şcoli de 7 ani puternice, să se organizeze în localităţile cu populaţie amestecată şcoli unice cu secţii sau clase române şi secţii sau clase în limbile minorităţilor naţionale, să se îmbunătăţească reţeaua şcolară.

O mare însemnătate pentru educarea tineretului are propunerea cu privire la generalizarea şcolilor şi claselor mixte şi abandonarea şcolilor pe sexe. Însăşi viaţa cere aplicarea acestei măsuri. De altfel, marea majoritate a copiilor patrioţi noştri învaţă în şcoli mixte, dovedindu-se astfel în mod practic marile avantaje ale şcolilor şi claselor mixte.

Ţinînd seama de rolul hotărîtor pe care îl au cadrele didactice de predare, de conducere şi de îndrumare şi control în ridicarea nivelului învăţămîntului, propunerile Ministerului Învăţămîntului cuprind măsuri valoroase cu privire la pregătirea cadrelor. Se prevede ca viitorii învăţători să fie pregătiţi în institute pedagogice de 2 ani, din absolvenţi ai cursului mediu cu diplomă de maturitate. În aceste institute se vor preda bazele marxism-leninismului, economia politică, psihologia, pedagogia şi istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agronomia, muzica şi cîntul, desenul, educaţia fizică şi jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica industrială şi practica agricolă.

Învăţătorii astfel pregătiţi vor fi oameni cu o solidă cultură generală şi de specialitate, cu un nivel ideologic ridicat, putînd să aducă o mare contribuţie la ridicarea nivelului cursului primar, condiţie fundamentală pentru bunul mers al întregului învăţămînt de cultură generală. Sînt prevăzute de asemenea importante măsuri cu privire la îmbunătăţirea pregătirii profesorilor pentru clasele V-XI, cu privire la selecţionarea organelor de îndrumare şi control, la dezvoltarea cercetării pedagogice.

Dezbaterea importantelor probleme puse de mersul înainte al şcolii noastre va trebui să ducă la găsirea celor mai bune căi pentru dezvoltarea şi ridicarea nivelului învăţămîntului de cultură generală în ţara noastră.

Consfătuire asupra muncii de partid din şcolile profesionale de ucenici

La 24 martie a.c. a avut loc la comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti o consfătuire la care au participat secretari ai organizaţiilor de partid din şcolile profesionale de ucenici, directori şi directori de studii ai şcolilor profesionale de ucenici, activişti de partid, sindicat şi U.T.M. şi lucrători din aparatul de stat.

Tov. Cornel Zeides, secretar al organizaţiei de partid de la şcoala profesională de ucenici nr. 4, a prezentat referatul „Contribuţia comuniştilor din şcoală la ridicarea nivelului învăţămîntului teoretic şi practic", iar tov. Ilie Simici, directorul şcolii profesionale de ucenici a uzinelor „23 August", a prezentat referatul: „Preocuparea conducerii şcolii pentru îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ".

Din partea secţiei ştiinţă şi cultură a comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti tov. I. Purcel, şeful sectorului şcoli, a expus un coreferat.

În discuţiile ce au urmat, participanţii la consfătuire au făcut o serie de propuneri importante. Consfătuirea a stabilit unele măsuri şi a prilejuit un preţios schimb de experienţă, contribuind astfel la îmbunătăţirea muncii de partid în învăţămîntul profesional din Capitală.

Propunerile Ministerului Învăţământului pentru dezvoltarea şi ridicarea învăţământului de cultură generală din R. P. R.

(Continuare)

Anexa 5

COMPARAŢIE ÎNTRE ORELE PE OBIECTE DIN DIFERITE PLANURI DE ÎNVĂŢĂMÎNT

Obiectele	Cl. V—VII 1956—1957	Cl. I—IV gimnaziul 1923	Cl. I—IV gimnaziul 1934	Cl. V—VII U.R.S.S.	Secţia reală Cl. VIII—XI 1956—1957	Secţia reală Cl. V—VIII sec. 1923	Secţia reală Cl. V—VIII sec. 1934	Cl. VIII—X U.R.S.S.
Religia	—	5	8	—	—	2	6	—
Limba română	17	13	17	23	12	11	12	13,5
Limbi moderne	15	20	12	11	20	28	23	9
Limba latină	—	7	6	—	4	—	8	—
Istoria	8	8	8	6	8	10	8	12
Constituţia	1	—	—	1	—	—	—	1
Economia politică şi drept	—	1	1	—	2	2	2	—
Filozofia	—	—	—	—	3	3	6	1
Matematica	16	12	12	18	22	21	16	13
Astronomia	—	—	—	—	1	—	—	1
Fizica	5	4	4	5	12	10	12	11,5
Chimia	3	2	3	2	8			8,5
Ştiinţe naturale	6	6	6	7	8	9	9	3
Geografia	7	9	8	7	6	2	6	5,5
Desen	2	5	7	2	—	—	4	—
Desen liniar	1	—	—	—	4	6	—	3
Caligrafia	—	6	4	—	—	—	—	—
Muzica	3	8	6	2	3	4	3	—
Educaţia fizică	6	4	8	6	8	4	8	6
Educaţia morală	—	—	4	—	—	—	4	—
Lucrări practice	6	—	4	6	8	—	—	6
Nr. mediu de ore pe săptămînă . . .	32	27,5	30	32	32	28	32	33

Pentru a uşura analiza şi discuţia propunerilor Ministerului Învăţămîntului privind ridicarea şi dezvoltarea învăţămîntului de cultură generală din R.P.R. în şcoli, în consfătuiri ale cadrelor didactice şi ale părinţilor elevilor, recapitulăm, în cele ce urmează, pe secţiuni şi pe puncte, cuprinsul acestor propuneri.

I. Durata şi organizarea învăţămîntului de cultură generală

1. — Învăţămîntul de cultură generală din Republica Populară Română se desfăşoară pe 11 clase şi cuprinde: cursul primar, cursul de gimnaziu şi cursul mediu sau de liceu.

Cursul primar se predă în primele 4 clase, numerotate de la I—IV, cursul de gimnaziu se predă în următoarele 3 clase, numerotate de la V—VII, iar cursul de liceu sau mediu se predă în ultimele 4 clase, numerotate de la VIII—XI.

2. — Începînd de la clasa a X-a, cursul mediu se va putea bifurca pe două secţii: secţia reală şi secţia umanistică.

3. — Cursul primar se organizează ca învăţămînt exclusiv de zi; cursul de gimnaziu şi mediu poate fi de zi, seral sau fără frecvenţă.

La învăţămîntul de zi şi seral se poate promova o singură clasă într-un an şcolar. La învăţămîntul fără frecvenţă se pot promova cu aprobarea secţiunilor de învăţămînt ale sfaturilor populare regionale (clasele V—VII) şi a Ministerului Învăţămîntului (clasele VIII—XI), două clase într-un an sau se pot da examene integrale pentru cursul de gimnaziu sau mediu.

4. — Anul şcolar, la învăţămîntul de cultură generală, începe la 1 septembrie, cu excepţia şcolilor pentru tineretul sătesc care îşi încep activitatea la data stabilită prin H.C.M. nr. 2.047/1954.

La învăţămîntul de zi şi seral, activitatea instructiv-educativă dintr-un an şcolar se desfăşoară pe pătrare. Structura anului şcolar (durata pătrarelor, sesiunile de examene, perioadele de practică, vacanţele etc) se stabileşte de Ministerul Învăţămîntului.

Sesiunile de examen de la învăţămîntul fără frecvenţă precum şi desfăşurarea examenelor de la această formă de învăţămînt, se stabilesc de Ministerul Învăţămîntului prin regulamente şi instrucţiuni.

II. Conţinutul învăţămîntului de cultură generală

5. — Învăţămîntul de cultură generală are sarcina să asigure elevilor de la fiecare curs, ţinînd seamă de vîrsta lor, o dezvoltare multilaterală, printr-un sistem închegat şi unitar de cunoştinţe ştiinţifice şi deprinderi practice de muncă productivă, prin însuşirea educaţiei morale comuniste, a educaţiei estetice şi educaţiei fizice.

Începînd cu anul şcolar 1956/1957 se va trece la înfăptuirea treptată a învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală din R.P.R., principala condiţie a dezvoltării multilaterale a elevilor şi a întăririi legăturii învăţămîntului cu practica, cu producţia.

6. — La cursul primar li se va da elevilor deprinderea citirii şi scrierii corecte, li se vor dezvolta gîndirea şi vorbirea şi li se va asigura însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor elementare de lucru.

În acest scop, la cursul primar se vor preda următoarele obiecte şi activităţi practice: limba română, limba rusă, istoria patriei şi geografia, matematica, elemente de ştiinţe fizico-chimice şi biologice, caligrafia, desenul, muzica şi cîntul, educaţia fizică şi lucrul manual.

7. — Cursul de gimnaziu are sarcina: să asigure elevilor cunoaşterea gramaticii limbii române şi a celor mai frumoase creaţii din literatura română; să dea elevilor posibilitatea să se exprime şi să scrie în limba rusă şi engleză (franceză sau germană) în limita vocabularului de bază şi a principalelor reguli gramaticale proprii acestor limbi; să creeze temelii trainice concepţiei materialist-dialectice a elevilor, printr-un sistem larg şi unitar de cunoştinţe de istorie şi din ştiinţele despre natură; să întărească disciplina conştientă, educaţia patriotică şi estetică a elevilor şi să lărgească sfera deprinderilor lor practice.

Pentru aceasta se vor preda următoarele obiecte şi activităţi şcolare la cursul gimnazial: limba română, limba rusă, limba engleză (franceză sau germană), istoria universală şi istoria patriei, constituţia R.P.R., matematica (aritmetica, geometria plană şi în spaţiu, algebra elementară), fizica, chimia, ştiinţele naturale şi igiena, geografia generală şi geografia patriei, desenul, muzica şi cîntul; educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe loturi agricole experimentale.

8. — La cursul mediu se desăvîrşeşte cultura generală a elevilor prin studiul literaturii române şi prin cunoaşterea celor mai de seamă creaţii din literatura universală şi îndeosebi din literatura rusă şi engleză (franceză sau germană); prin introducerea cunoştinţelor necesare de economie politică, psihologie şi logică, de bazele marxism-leninismului; prin extinderea şi aprofundarea ştiinţelor despre natură şi a deprinderilor practice de muncă.

În vederea atingerii acestui scop, se vor preda la cursul mediu următoarele obiecte şi activităţi: limba şi literatura română, limba şi literatura rusă, limba şi literatura engleză (franceză sau germană), limba latină, istoria universală şi istoria patriei, economia politică, filozofia (psihologia, logica şi bazele marxism-leninismului), matematica (algebra elementară şi teoria ecuaţiilor cu o singură necunoscută, geometria elementară şi geometria analitică, trigonometria, calcul diferenţial şi integral), astronomia, fizica, chimia, ştiinţele naturale, geografia fizică şi economică, desenul, muzica şi istoria muzicii, educaţia fizică, lucrări practice în ateliere şcolare şi pe loturi agricole experimentale, practica în producţie.

La secţia reală nu se mai predă limba latină, iar la secţia umanistică se va da o dezvoltare mai mare studiului disciplinelor umanistice.

9. — În şcolile, secţiile şi clasele cu limba de predare a minorităţilor naţionale se vor preda obiectele de studiu în limba lor maternă, iar limba română se va preda ca obiect obligatoriu începînd din clasa a doua primară.

10. — Succesiunea obiectelor pe ani şi numărul de ore pentru fiecare obiect vor fi stabilite prin planuri de învăţămînt, elaborate de Ministerul Învăţămîntului şi aprobate de Consiliul de Miniştri.

Predarea obiectelor se va face după programe de învăţămînt întocmite de Ministerul Învăţămîntului.

11. — Manualele pentru şcolile de cultură generală ca şi materialele grafice necesare vor fi editate sub îngrijirea Editurii de stat didactice şi pedagogice din Bucureşti.

Pentru elaborarea manuscriselor manualelor se va institui concurs. Ministerul Învăţămîntului va întocmi Regulamentul concursului pentru elaborarea manualelor şcolare şi-l va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri.

12. — Pentru eventualele îmbunătăţiri ale manuscriselor premiate la concurs, Ministerul Învăţămîntului le va putea tipări mai întîi ca manuale de probă, în cîteva mii de exemplare, pentru a fi experimentate într-un număr anumit de clase. După îmbunătăţirile aduse în urma experimentării, se va trece la tipărirea manualului în tirajul necesar.

13. — Pentru introducerea învăţămîntului politehnic în şcoala de cultură generală se vor organiza ateliere şcolare pe lîngă şcolile de 7 şi 11 clase.

14. — Pentru experimentarea metodelor pedagogice noi, se autorizează Ministerul Învăţămîntului să înfiinţeze şcoli de cultură generală experimentale sau să transforme unele şcoli existente de cultură generală în şcoli experimentale.

În şcolile experimentale, oricare ar fi proveniţa lor, Ministerul Învăţămîntului exercită direct şi conducerea administrativ-gospodărească.

III. Reţeaua şcolilor de cultură generală

15. — Reţeaua şcolilor de cultură generală se constituie din următoarele categorii de unităţi şcolare normale:

— Şcoala de 11 clase, care reprezintă şcoala completă de cultură generală.

— Şcoala de 7 clase, care cuprinde primele şapte clase ale şcolii complecte de cultură generală.

— Şcoala primară de 4 clase care are numai primele 4 clase ale şcolii de 7 clase sau ale şcolii de 11 clase.

În afară de aceste unităţi şcolare, se mai pot organiza gimnazii şi licee, dacă nevoile învăţămîntului le justifică înfiinţarea. În gimnazii se constituie numai clasele V—VII, iar în licee, clasele V—XI ale şcolii de 11 clase.

16. — Toate şcolile de cultură generală vor avea caracter mixt, clasele lor formîndu-se din elevi de ambele sexe.

17. — Numărul elevilor dintr-o clasă nu va putea fi mai mare de 40 şi mai mic de 30. Derogări de la aceste prevederi se pot face numai cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

18. — În şcolile primare din localităţile rurale mici, numărul posturilor de învăţători se stabileşte după cum urmează:

— Cînd numărul total al elevilor şcolii nu trece de 30, şcoala va funcţiona cu un singur post de învăţător, iar elevii vor forma o singură serie.

— Dacă numărul total al elevilor este cuprins între 30—60, şcoala va funcţiona cu două posturi de învăţători, iar elevii vor fi împărţiţi în două serii.

— Cînd numărul total al elevilor ajunge la cel mult 80, se vor prevedea trei posturi de învăţători, iar elevii vor fi împărţiţi în trei serii.

Numai dacă numărul total al elevilor din şcoală trece de 80, se vor constitui cele 4 clase ale şcolii primare normale, iar la fiecare clasă va preda un învăţător.

Pentru efective mari de elevi de curs primar se vor putea înfiinţa, atît în şcolile primare cît şi în şcolile de 7 şi 11 ani, mai multe rînduri de clase I—IV, dar cu respectarea prevederilor de la punctul 17, privitor la numărul elevilor dintr-o clasă.

19. — Şcolile de 7 ani şi liceele vor avea obligatoriu cel puţin două rînduri de clase V—VII, iar gimnaziile cel puţin trei rînduri. Derogări de la aceste dispoziţii se pot face numai cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

20. — Învăţămîntul de cultură generală pentru minorităţile naţionale se va face în şcoli cu limba de predare maternă.

În regiunile şi în localităţile cu populaţie amestecată se vor organiza şcoli cu secţii sau clase române şi secţii sau clase cu limba de predare a minorităţii locale.

IV. Dezvoltarea învăţămîntului de 7 clase

21. — Învăţămîntul de 7 clase din R.P.R. va fi dezvoltat în cel de al II-lea cincinal pentru ca, începînd cu anul şcolar 1960/61, să se cuprindă în clasa a V-a cca. 90% din absolvenţii clasei a IV-a primare, iar în cincinalul al III-lea să se înfăptuiască învăţămîntul de 7 clase general şi obligatoriu.

Ministerul Învăţămîntului va supune spre aprobare Consiliului de Miniştri un plan de acţiune pentru aducerea la îndeplinire a acestor prevederi.

22. — Pentru a urmări îndeplinirea sarcinilor de şcolarizare la clasele I—IV şi V—VII, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Învăţămîntului şi comitetele executive ale sfaturilor populare, prin secţiile lor de învăţămînt, vor delimita circumscripţiile şcolilor primare şi de 7 clase, în conformitate cu principiile din aceste propuneri, pînă la 30 iulie 1956.

23. — Pe lîngă şcolile de 11 şi de 7 clase, precum şi pe lîngă licee şi gimnazii se pot organiza internate şcolare. În internate vor fi primiţi elevii bursieri, iar în limita locurilor disponibile vor putea fi primiţi şi elevi solvenţi.

Nu pot fi înfiinţate internate şcolare cu mai puţin de 25 elevi, decît cu aprobarea Ministerului Învăţămîntului.

24. — Ministerul Învăţămîntului va elabora regulamentul de funcţionare a internatelor şcolare de pe lîngă şcoala de cultură generală, care va fi avizat de Ministerul Finanţelor.

V. Despre cadrele didactice

25. — Pentru pregătirea învăţătorilor se înfiinţează, începînd cu anul şcolar 1956/1957, institute pedagogice de învăţători. Institutele pedagogice de învăţători depind din punct de vedere administrativ-gospodăresc de sfaturile populare regionale.

26. — În institutele pedagogice de învăţători se primesc absolvenţi ai cursului mediu, cu diplome de maturitate, pe baza unui concurs de admitere.

Durata studiilor în institutele pedagogice de învăţători este de 2 ani.

La terminarea studiilor, absolvenţii vor depune examen de stat.

27. — În institutele pedagogice de învăţători se predau următoarele obiecte şi activităţi: bazele marxism-leninismului, economie politică, psihologia, pedagogia şi istoria pedagogiei, metodica obiectelor de predare, agronomia, muzica şi cîntul, desenul, educaţia fizică şi jocul, lucrul manual, practica pedagogică, practica agricolă, practica industrială.

Planurile şi programele de învăţămînt vor fi întocmite de Ministerul Învăţămîntului.

28. — Cadrele didactice care predau la institutele pedagogice de învăţători vor avea sarcinile de ore şi salariile prevăzute pentru cadrele didactice de la şcolile tehnice care pregătesc personal tehnic mediu.

Cadrele didactice de la institutele pedagogice de învăţători se confirmă de Ministerul Învăţămîntului.

29. — Întreaga bază materială a actualelor şcoli pedagogice se trece Institutelor pedagogice de învăţători din momentul înfiinţării acestora în localităţile în care funcţionează şcolile pedagogice.

(Continuare în pag. 2-a)

Propunerile Ministerului Învățământului pentru dezvoltarea și ridicarea învățământului de cultură generală din R. P. R.

(Urmare din pag. 1)

30. — Pentru a asigura pregătirea cadrelor didactice capabile să predea în școala politehnică de cultură generală, universitățile și institutele pedagogice vor organiza ateliere, cabinete, terenuri și stațiuni experimentale pentru instruirea practică a studenților și vor organiza practica în producție obligatorie.

31. — Institutele interregionale de perfecționare a cadrelor didactice vor întocmi, pînă la 31 august 1956, programele de perfecționare necesare pregătirii practice a profesorilor de fizică, chimie și științe naturale, pentru a putea preda cu pricepere în școala politehnică de cultură generală.

32. — Absolvenții universităților, institutelor pedagogice și institutelor pedagogice de învățători, repartizați în învățămînt de Ministerul Învățămîntului, pierd dreptul de a funcționa în învățămînt dacă în decurs de o lună de la numire nu se prezintă la locul de muncă.

Pierd de asemenea dreptul de a funcționa în învățămînt cadrele didactice care părăsesc vremelnic învățămîntul fără o aprobare a Ministerului Învățămîntului.

33. — Personalul de îndrumare și control de la secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare regionale și raionale — inclusiv metodiștii cabinetelor pedagogice — este numit de Ministerul Învățămîntului dintre profesorii și învățătorii cu o activitate de cel puțin 5 ani în învățămînt.

VI. Dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de cultură generală

34. — Pentru înzestrarea laboratoarelor și muzeelor școlare cu materialele și aparatele necesare, Ministerul Învățămîntului va dezvolta Întreprinderea de material didactic din București și va organiza o parte din atelierele școlilor profesionale ce depind de el pentru producție de aparate de laborator.

Modelele cele mai potrivite de aparate vor fi alese prin concurs. Regulamentul concursului pentru elaborarea modelelor de aparate de laborator va fi aprobat de Consiliul de Miniștri.

35. — În vederea înzestrării atelierelor școlare, Ministerele, organizațiile centrale și sfaturile populare regionale precum și întreprinderile să fie autorizate să transfere, fără plată, școlilor elementare și medii, materiale, unelte, aparate și utilaje pe care nu le mai folosesc în producție.

Ministerul Învățămîntului va putea, în același scop, să organizeze o parte din atelierele școlilor sale profesionale pentru producția de unelte, aparate și utilaje necesare atelierelor școlilor medii și elementare.

★

36. — Prevederile cuprinse în propunerile Ministerului Învățămîntului intră în vigoare începînd cu anul școlar 1956/1957. Începînd din acest an se vor aplica noile planuri de învățămînt pe 11 ani la clasele III, V și VIII, urmînd ca elevii din celelalte clase să termine cursul primar, de gimnaziu și mediu după planurile vechi.

★

37. — Sfaturile populare regionale au sarcina să execute pînă la 15 august 1956 toate lucrările necesitate de actualele școli de băieți și de fete, pentru a fi transformate în școli mixte.

Măsuri necesare

Unele probleme legate de predarea fizicii și chimiei

De la reforma învățămîntului și pînă azi, în bilanțul realizărilor învățămîntului din țara noastră s-au înscris succese frumoase. Ele se datoresc în primul rînd măsurilor luate de partid și de guvern pentru întărirea continuă a conținutului muncii instructiv-educative, activității pline de însuflețire a cadrelor noastre didactice și aplicării experienței bogate a pedagogiei sovietice.

Trecerea la școala de 11 ani, care s-a înfăptuit prin reforma învățămîntului, a corespuns condițiilor de atunci din țara noastră. Considerăm însă că s-a făcut o greșeală cînd, în 1951, Ministerul Învățămîntului Public a redus durata studiilor medii de la 11 ani la 10 ani. Elevii nu-și pot asimila cunoștințele prevăzute în programele și manualele de azi numai în 10 ani.

Pentru ca școala de cultură generală să corespundă sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. considerăm că este absolut necesar să-și mărească durata, începînd cu anul școlar 1956-57, de la 10 la 11 ani.

Cred că printre cauzele lipsurilor care mai există în învățămîntul de cultură generală trebuie socotit și faptul că, între anii 1948—1955, Ministerul Învățămîntului n-a căutat suficient să antreneze cadrele didactice fruntașe în elaborarea planurilor de învățămînt, a programelor și manualelor școlare. În același timp, planurile de învățămînt, programele și manualele școlare au fost schimbate mult prea des. De aici nerespectarea lor. Se simte necesitatea de a se realiza o stabilitate de cel puțin 10—15 ani în ceea ce privește planurile de învățămînt, programele și manualele școlare.

Considerăm bune propunerile Ministerului Învățămîntului privind repartizarea celor 11 ani de școlarizare în 4 ani curs primar, 3 ani curs de gimnaziu și 4 ani curs mediu. Organizarea cursului mediu pe secții reală și umanistică este bună nu numai pentru ca elevii cursului mediu să primească cunoștințe cît mai temeinice, dar ea este cerută imperios de viață, de practică. Se simte nevoia ca în cursul mediu să se dea elevilor cunoștințe mult mai dezvoltate de matematică, pentru ca ei să nu rămînă în urma dezvoltării tehnicii din țara noastră. De asemenea, elevii cursului mediu trebuie să primească în școală cunoștințele necesare care să le dezvolte o gîndire logică, sistematică.

Planurile de învățămînt pentru școala medie de 11 ani, prezentate de Ministerul Învățămîntului, sînt corespunzătoare pentru ridicarea nivelului științific al învățămîntului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. Găsesc că este necesar să se introducă în planurile de învățămînt materii ca economia politică, filozofia, limba latină, muzica. Propun însă ca la clasa XI-a, secția reală, să se introducă o oră pe săptămînă pentru predarea elementelor de geometrie descriptivă și desen tehnic. Această oră s-ar putea lua de la limba română.

Una din cele mai importante sarcini puse școlii de către Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R. este legarea învățămîntului de practică. Pentru a traduce în viață această sarcină este nevoie ca școlile să fie înzestrate cu cît mai mult material didactic. Pînă acum, cadrele didactice care au confecționat material didactic cu mijloace proprii, locale nu au fost sprijinite suficient nici de secțiile de învățămînt, nici de Ministerul Învățămîntului. Pentru a confecționa materialul didactic au fost nevoite adesea să cheltuiască sume proprii. Propunem să se aloce un fond pe care secțiile de învățămînt regionale să-l poată întrebuința pentru plata cheltuielilor efectuate de cadrele didactice în acest scop. Pentru înzestrarea din fond centralizat a școlilor cu materialul necesar predării fizicii și chimiei, propunem ca Ministerul Învățămîntului să trimită, prin I.M.D. sau alte întreprinderi, colecții complecte, de substanțe necesare experiențelor.

Se simte imperios necesitatea ca școlile să viziteze întreprinderile și uzinele din diferite localități pentru a cunoaște mai bine diferite procese de fabricație. Propunem ca, pe linie centrală să se dea dispoziții unităților pentru eliberarea autorizațiilor necesare.

Cred că pentru ridicarea nivelului învățămîntului este necesar ca munca de îndrumare și control să facă o cotitură hotărîtă. E timpul să trecem la o muncă de calitate a organelor de îndrumare și control regionale și raionale. Pentru întărirea răspunderii organelor de îndrumare și control este necesar să se treacă la o mai bună alegere și la stabilitatea în muncă a acestor cadre. Găsesc că e bine ca toate organele de îndrumare și control — raionale și regionale — să fie numite de Ministerul Învățămîntului.

Socotesc că o cauză a slăbirii muncii de îndrumare și control o constituie faptul că mulți inspectori și metodiști sînt antrenați în munci străine de învățămînt. Este necesar să se lichideze cu această practică greșită.

Propun ca pentru îmbunătățirea îndrumării cadrelor didactice să se înființeze cît mai grabnic cabinete pedagogice raionale. În același scop, propun direcției metodico-didactice din Ministerul Învățămîntului să țină o legătură mai strînsă cu cadrele didactice din școli.

Pentru a se putea face o apreciere mai judicioasă a cunoștințelor elevilor și a se înlătura examinarea superficială propun să se renunțe la actuala structură a anului școlar și să se treacă la împărțirea pe trimestre.

Consider că munca extrașcolară, așa cum se duce ea astăzi în școlile noastre, este încă necorespunzătoare, elevii fiind supraîncărcați cu tot felul de activități. Fiecare organizație, mergînd pe linia îndeplinirii planului său, ocupă aproape zilnic pe elevi, aducîndu-i la școală și după amiaza. Propun ca Ministerul Învățămîntului și C.C. al U.T.M. să dea dispoziții categorice pentru reglementarea acestor probleme.

Sînt convins că măsurile propuse de Ministerul Învățămîntului, complectate de propunerile cadrelor didactice, vor aduce o îmbunătățire serioasă a nivelului învățămîntului numai dacă noi toți, muncitorii din învățămînt, ne vom strădui să aplicăm în viață hotărîrile ce se vor lua în acest scop de conducerea partidului și statului nostru.

PETRU ONIȚA
șeful secției de învățămînt a regiunii Timișoara

Studiind propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală din R. P. R. m-am gîndit la multe probleme pe care nu puteam să le rezolv decît cu greu în munca mea de predare a fizicii și a chimiei și care acum, pe baza noilor măsuri care se vor aplica în școlile noastre, nu-mi vor mai crea dificultăți.

Socotesc că numărul de ore propus pentru predarea fizicii și chimiei este suficient. Dar nu numai numărul de ore determină ridicarea nivelului predării unei discipline, ci și programa școlară și manualul. De aceea este necesar ca, la întocmirea viitoarelor programe de învățămînt, ținîndu-se seama de numărul de ore rezervat predării fiecărei discipline, să se măsoare bine, fără grabă, cu participarea unui colectiv serios, volumul cunoștințelor care urmează să fie inclus în programă, astfel ca acestea să poată fi însușite temeinic de elevi, să se asigure timp nu numai pentru predare, ci și pentru demonstrații experimentale și lucrări practice de laborator, pentru exerciții de fixare, pentru recapitulări curente și finale.

Manualul școlar, ajutorul prețios al profesorului și al elevilor, trebuie întocmit în conformitate cu programa școlară, scris într-o limbă ușoară, cu o expunere accesibilă, potrivită vîrstei elevilor, cu ilustrații frumos executate, cu scheme clare și ușor de urmărit. Manualele de fizică și de chimie trebuie să înfățișeze realizările regimului nostru de democrație populară în domeniul industriei, al tehnicii, să le vorbească elevilor despre eforturile oamenilor muncii, ale savanților, tehnicienilor și inginerilor noștri.

Comisia pentru cercetarea manualelor ce vor fi prezentate la concurs va trebui să le studieze cu multă atenție, să pună multă exigență în judecarea lor.

În posesia programei școlare și a manualului, profesorul trebuie să le studieze cu seriozitate, să le folosească cu pricepere. Cred că ar fi bine ca în ședințe speciale, ținute înainte de începutul anului școlar sau în primele zile ale acestuia — în orice caz înainte de a se proceda la planificarea materiei — să se arate în colectivele profesorilor de aceeași specialitate (în cadrul școlii sau al cercurilor pedagogice), cum trebuie realizate cerințele programei și cum trebuie folosite manualele.

Pentru introducerea învățămîntului politehnic în școlile noastre este necesară înzestrarea lor cu aparatura cerută pentru efectuarea demonstrațiilor experimentale și a lucrărilor de laborator. Întreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului a reușit într-un timp relativ scurt să construiască multe aparate. Nu toate sînt însă însoțite de instrucțiuni cu privire la utilizarea lor și, de aceea, nu sînt folosite pretutindeni. La unele secții de învățămînt, repartizarea materialului didactic se face fără consultarea unui profesor de specialitate, numai de către planificator, din care cauză școlile nu primesc indicațiile necesare. Iată un exemplu: S-a trimis în școli, fără nici o indicație, „Redresorul cu seleniu". La prima experiență, mulți profesori au ars siguranța aparatului. Este adevărat că într-un număr al „Gazetei învățămîntului" din ianuarie 1952 s-a arătat cum trebuie folosit redresorul, dar la unele școli acesta a ajuns de abia în anul 1955 și nu toate cadrele didactice păstrează colecția gazetei pe un timp atît de îndelungat.

Ar fi bine ca în noile manuale să fie introdusă aparatura I.M.D. ului, indicîndu-se modul de experimentare. De asemenea, propun ca la descrierea experiențelor de fizică să se dea, pe lîngă indicațiile calitative, și indicații cantitative, mai ales la experiențele de electricitate. De exemplu, dacă se spune, ca de obicei, că trebuie introdusă o bobină într-un circuit electric, să se specifice și numărul de spire al bobinei. În acest caz I.M.D.-ul trebuie să indice aceste lucruri pe aparate sau pe unele piese (de pildă, în cazul la care ne-am referit, să se indice numărul de spire al bobinei și ce intensitate de curent suportă). Cred că aceasta este necesar pentru că unele cadre didactice, de teamă să nu strice aparatele, nu fac anumite experiențe. Dacă este greu să se introducă asemenea indicații în manual, atunci ar trebui introduse în metodică.

S-a făcut mult pînă acum în ceea ce privește aprovizionarea școlilor cu unele substanțe chimice: sulfat de sodiu, hidrat de sodiu, carbonat de sodiu și chiar unele substanțe de care n-am avea nevoie, ca acidul sulfanilic. În schimb, am primit numai cîte o jumătate de kilogram de acid sulfuric și de acid clorhidric pentru un întreg an școlar, ceea ce este cu totul insuficient pentru o școală medie cu mai multe rînduri de clase. Cred că repartizarea substanțelor chimice trebuie făcută cu mai multă chibzuială.

Aș vrea să mai ridic o problemă pe care o consider de mare însemnătate pentru legarea învățămîntului de practică, de activitatea în producție — și anume problema vizitelor în întreprinderi. Adeseori, datorită faptului că aceste vizite nu se pot organiza decît cu foarte mare greutate, sîntem nevoiți să le reproducem elevilor doar ceea ce am citit în cărți sau ziare, sau să le povestim ceea ce am văzut cu mulți ani în urmă. Eu însumi folosesc la lecții amintiri din cele ce am văzut pe vremuri la o fabrică de chibrituri sau la uzinele de la Reșița. Mă întreb însă întrucît mai seamănă uzina de azi, Reșița socialistă, cu aceea pe care am văzut-o eu odinioară? De aceea, cred că este foarte necesar să se organizeze vizite regulate ale profesorilor de fizică și chimie în întreprinderi (de pildă în timpul vacanțelor, la încheierea cursurilor de perfecționare etc.), precum și vizite ale profesorilor împreună cu elevii. Să folosim din plin exemplul pedagogilor sovietici, care fac multe lecții direct în fabrici și uzine sau pe ogoarele colhoznice.

Cu eforturile noastre, ale tuturor, folosind cu pricepere condițiile mereu mai bune care se creează învățămîntului nostru, vom izbuti să ridicăm necontenit nivelul instruirii și educării elevilor, să dăm patriei cadrele bine pregătite de care are nevoie.

SAVIN P. POPESCU
profesor la școala medie nr. 1 de băieți din Giurgiu

Propuneri menite să ridice calitatea învățămîntului

Acum, cînd propunerile Ministerului Învățămîntului pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului de cultură generală sînt înfățișate dezbaterii cadrelor didactice din țara întreagă, părinților elevilor și tuturor cetățenilor, socot necesar să particip pe această cale la discutarea a două probleme ridicate de proiectul noului plan: 1) școală unică sau bifurcare, 2) reintroducerea studiului limbii latine în școala medie.

Precum se remarcă în propunerile Ministerului, Învățămîntului, divizarea pe secții a școlii noastre are o tradiție — întreruptă doar într-o perioadă relativ scurtă (1928—1934) — care a dăinuit pînă la reforma învățămîntului din 1948. De atunci condițiile dezvoltării noastre economice și culturale au evoluat în așa măsură, încît cerințe noi, din ce în ce mai complexe, s-au impus cu putere, fără ca școala de cultură generală să le poată face față într-un ritm corespunzător. Urmarea a fost că s-au introdus în învățămîntul superior elemente de cultură generală cu care școala medie nu înarmează suficient pe absolvenții săi, dar fără de care studiile de specializare nu se pot face temeinic. De exemplu, la unele facultăți, s-a introdus un curs elementar de limba latină, spre a se face cît de cît față unor minime necesități. Toată lumea știe că rezultatele sînt departe de a fi mulțumitoare, așa cum de altminteri se putea ușor prevedea.

Ar trebui — se va spune poate — ca aceste discipline să fie introduse, toate într-o școală unică, nu bifurcată. Acest raționament pare just teoretic vorbind, dar el nu ține seama de realități. Pentru ca școala medie să răspundă necesității dezvoltării economiei țării, trebuie ca absolvenții ei să aibă serioase cunoștințe de matematică, fizică și științe naturale, să-și poată însuși tehnica înaintată. Tocmai de acest fapt se ține seama în proiectul planului de învățămînt al Ministerului, în care studiul matematicii, științelor fizico-chimice și științelor naturale este asigurat în mod îndestulător pentru toți elevii școlii medii. Pe de altă parte, cerințele culturale sporite și din ce în ce mai variate ale societății noastre, care cresc pe măsura dezvoltării tehnico-economice, cer ca școala medie să asigure o bază mai largă culturii generale și să pregătească o serie de cadre pentru sectoare care nu au o legătură directă cu tehnica. Iată de ce proiectul de plan, care menține pentru toți elevii pregătirea la matematică, fizică și științele naturale pînă la finele studiilor, accentuează aceste cunoștințe în ultimii doi ani pentru elevii secției „reale", în timp ce pentru cei ai secției „umaniste" accentuează studiile sociale și literare (inclusiv limba latină). Cred că aceasta corespunde mai bine necesităților dezvoltării noastre economice și culturale. Astfel, oricare ar fi calea pe care vor porni absolvenții școlii noastre de 11 ani organizate pe secții, ei vor avea pregătirea necesară. Acest sistem mai elastic răspunde mai bine nu numai diversității nevoilor societății noastre, dar și preferințelor elevilor, care pot alege cu mai mult discernămînt direcția viitoarei lor dezvoltări. El nu rupe unitatea școlii de cultură generală, ci creează condițiile pentru o adaptare mai suplă la necesitățile variate ale societății, căci este vorba de o bifurcare numai în ultimele două clase ale școlii medii, printr-o accentuare moderată a unor studii la o secție și alta. În sfîrșit, acest sistem permite, precum o arată propunerile ministerului, crearea de clase omogene, ceea ce ridică nivelul calitativ al predării.

Trec acum la a doua problemă: reintroducerea limbii latine în școala medie. Cînd, în 1948, acest studiu a fost scos din planul de învățămînt, se pare că lucrurile n-au fost cîntărite cu toată seriozitatea. Nu puțini erau aceia care socoteau că aceasta privește o singură specialitate. De atunci, opinia generală s-a schimbat fundamental. Ca și într-un regim empiric de alimentație, nu simțim valoarea principiilor nutritive decît prin lipsa lor. Ceea ce mulți trecuseră cu vederea, socotind ca natural, atîta timp cît studiul limbii latine alimentase cultura generală a elevilor, începe să fie simțit ca o lipsă gravă, care afectează multe dintre disciplinile de studiu din școala medie. Reintroducerea studiului limbii latine în școala medie este cerută astăzi tot atît de către profesorii altor specialități pe cît este considerată ca necesară de către profesorii de limba latină. Și nu este de mirare. Cunoașterea limbii latine, pe lîngă faptul că contribuie la îmbogățirea culturii generale a elevilor, îi ajută la aprofundarea particularităților și bogăției limbii noastre, le înlesnește însușirea limbilor moderne europene. Este cu totul nefiresc ca studiul limbii latine să figureze în planul de învățămînt al aproape tuturor statelor de democrație populară, iar în planul nostru actual el să figureze doar la cele 4—5 secții clasice din țară, organizate pe lîngă școlile medii. Este un merit al actualului proiect de plan că, ținînd seama de o cerință generală, propune reintroducerea studiului limbii latine în școala medie. Limba noastră este o limbă al cărei fond principal lexical este latin. Nu este posibil ca studiul adîncit al limbii noastre să se facă fără cunoștințe de limba latină, căpătate la timpul potrivit. Nu se pot face cercetări în atîtea domenii fără acest studiu. Soluția pe care planul de învățămînt din 1948 a dat-o problemei, prin înființarea celor cîtorva licee clasice, devenite apoi secții clasice, nu este cea indicată. Studiul limbii latine trebuie să-și aibă locul în școala medie obișnuită și nu în cîteva școli speciale, căci numai așa poate contribui, oricît de modest ar fi locul ce i se rezervă, la formarea culturii generale a elevilor.

Sînt convins că reintroducerea acestui studiu în planul nostru de învățămînt va avea o influență pozitivă asupra culturii generale a elevilor, va ridica simțitor calitatea învățămîntului.

G. GUȚU
profesor la școala medie mixtă nr. 24 din București

Diriginta Ludmila Lokteva

de Olga Cikalova

— Articol scris special pentru „Gazeta Învățămîntului" —

În școala sovietică, dirigintele este un îndrumător și un prieten al elevilor. Învățătura și disciplina în clasă depind în mare măsură de felul în care lucrează dirigintele, de felul în care organizează și îndrumă el colectivul de elevi. În articolul de față se vorbește despre munca dirigintei Ludmila Lokteva, de la școala nr. 612 din Moscova.

Din primele zile de muncă în școală, tînăra profesoară și-a pus în față sarcina de a crea un colectiv sănătos de copii. Ea și-a început munca educativă cu organizarea ordinei exterioare a clasei, cu disciplina și cu problemele de estetică elementară. Ordinea în clasă îi deprinde pe copii să fie îngrijiți, să devină membri organizați ai colectivului. Ludmila Lokteva a început să-i educe pe copii în așa fel ca ei să aibă dorința de a face totul frumos.

Copiii au învățat să-și învelească fiecare cărțile în hîrtie bună, fără nici o pată, să-și păstreze curate caietele și să aibă îmbrăcămintea îngrijită.

Diriginta i-a învățat pe copii să iubească natura, să-i înțeleagă frumusețea. Toamna, cînd natura este atît de bogată în culori, sau primăvara, cînd în pomi abia apar mugurii iar iarba de culoare verde fragedă răsare din pămîntul încălzit de soare, Ludmila Lokteva iese deseori cu clasa ei în afara orașului. Aceasta îi ajută pe copii să descrie bine natura în compozițiile lor.

Diriginta le formează cu pricepere și cu mult tact dragostea de literatură, de muzică, de pictură. Cunoașterea picturii se realizează în felul următor: în clasă, profesoara arată copiilor reproduceri după tablouri, le povestește amănunțit despre creația celor mai de seamă pictori, iar apoi pleacă împreună cu ei la galeriile Tretiakov. Copiii privesc cu mult interes tablouri de Șișkin, Levitan, Aivazovski și alții. Înțelegerea frumosului s-a îmbogățit mult la copii atunci cînd au ascultat lucrări de Ceaikovski și Rimski-Korsakov la Teatrul Mare Academic.

Excursiile în afara orașului, vizitele la muzeu și spectacolele au unit colectivul clasei, dezvoltînd sentimentele de prietenie și spiritul tovărășesc. Iar aceasta are o influență minunată asupra învățăturii școlarilor. În clasă, Ludmila Lokteva este un pedagog sever și exigent. Ea urmărește în permanență îndeplinirea lucrărilor pentru acasă, control care îi deprinde pe copii să-și îndeplinească totdeauna temele.

Se întîmplă cîte odată ca un elev să nu-și poată pregăti temele din cauze obiective, de pildă cînd se îmbolnăvește. Colegii de clasă îl ajută numaidecît. Așa s-a întîmplat cu eleva Ira Veselova. Din cauza bolii, ea a pierdut cîteva zile de școală. Colegele ei de clasă s-au dus la ea acasă, i-au explicat cele predate și i-au arătat temele pentru acasă. Ira și-a făcut lecțiile, iar colegele ei le-au dus profesorilor pentru verificare. Datorită ajutorului prietenelor, fetița n-a rămas în urma clasei.

Ludmila Lokteva în cabinetul de lucru.

Nu toți copiii își însușesc la fel explicațiile profesorilor și aptitudinile lor nu sînt egale. Celor care rămîn în urmă le vin totdeauna în ajutor elevii cei mai buni.

Ajutorul reciproc tovărășesc nu se manifestă numai la învățătură. Eleva Olga Saharova s-a îmbolnăvit și a trebuit să fie dusă la spital. Colegele de clasă au vizitat-o deseori, aducîndu-i totdeauna felurite bunătăți, deși ea n-avea nevoie de aceasta. Cînd fata s-a întors acasă în ajunul anului nou, în camera ei o aștepta un pom împodobit — darul prietenelor și al tovarășelor din școală.

În educarea caracterului copiilor sînt de un mare ajutor adunările de clasă, unde copiii arată cu sinceritate meritele și lipsurile fiecăruia.

Diriginta primește un serios sprijin în munca educativă din partea activului de părinți. Acesta este alcătuit în majoritate din mame gospodine. Mamele ajută școlii să organizeze pentru copii diferite activități extrașcolare. Cu ajutorul lor diriginta cunoaște mai adînc și mai temeinic dorințele și înclinațiile copiilor. Ludmila Lokteva informează în permanență activul asupra celor petrecute în clasă în ultima săptămînă, asupra elevilor care trebuie să fie înconjurați cu mai multă atenție, asupra celor care trebuie vizitați acasă pentru a se sta de vorbă cu părinții etc.

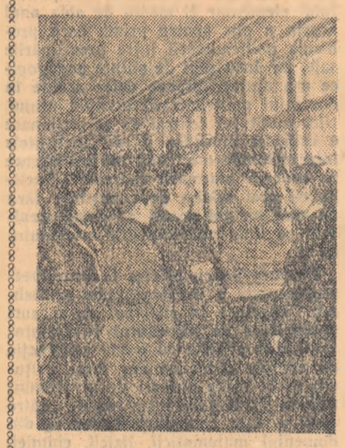

De vorbă cu părinții.

Adunările tematice în care se discută cu însuflețire teme în legătură cu prietenia, cu dragostea de muncă, curajul și altele, ajută foarte mult la buna educație a copiilor. Ludmila Lokteva caută și găsește căile de apropiere a colectivului clasei de familie. Împreună cu cîte o grupă de elevi, ea vizitează pe copii la domiciliu. Aceasta ajută pe părinți să-și vadă copiii nu numai în cercul îngust al familiei, dar și în mijlocul celor de o vîrstă cu ei.

Ludmila Lokteva tratează în mod creator problemele educației copiilor, își iubește profesiunea. Chiar în timpul concediului ea nu pierde legătura cu copiii. Copiii îi scriu deseori, iar ea le răspunde. Cît o iubesc și o respectă copiii pe diriginta lor se vede din rîndurile calde ale scrisorilor lor: „...nu ne-ați învățat numai să scriem, să socotim și să cunoaștem alte obiecte, dar și să fim perseverenți în muncă și învățătură. Ne-ați învățat să fim prieteni, să ne ajutăm tovarășii la nevoie, să iubim patria și să fim adevărați școlari și pionieri sovietici. Ați fost pentru noi nu numai o profesoară, ci și un prieten, un tovarăș mai mare. Vă vom ține minte toată viața".

În clasă, Ludmila Lokteva este un pedagog sever și exigent

Studierea materialelor Congresului al XX-lea în Uniunea Sovietică

La Ministerul Învățămîntului al R.S.S Ucrainene a avut loc un seminar republican al metodiștilor de istorie și geografie de la institutele regionale și orășenești de perfecționare a cadrelor didactice. Participanții la seminar au analizat situația predării istoriei și geografiei în școlile din Ucraina și sarcinile profesorilor care predau aceste materii în lumina Hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Au fost expuse referate de către metodiștii ministerului. Participanții au ascultat de asemenea cu interes referatul „Despre repartizarea forțelor de producție ale U.R.S.S. în cel de al șaselea plan cincinal" și referatul „Despre însemnătatea istorică a celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S."

Direcția școli din Ministerul Învățămîntului a propus spre examinare participanților la seminar un plan amănunțit de studiere a materialelor Congresului al XX-lea în clasa a X-a a școlilor din republică. Participanții la seminar au analizat de asemenea un referat despre metodica primelor lecții de studiere a Raportului de activitate al C.C. al P.C.U.S., elaborat de tov. prof. Skripkin, colaborator științific al Institutului de pedagogie din R.S.S Ucraineană.

În curînd vor avea loc seminarii asemănătoare în toate regiunile și raioanele republicii.

Sarcini însemnate ale cadrelor didactice și ale organelor de învățămînt

În consfătuirea Ministerului Învățămîntului cu șefii secțiilor de învățămînt, care a avut loc în zilele de 22—24 martie a.c., tovarășul Nicolae Sipoș, locțiitor al ministrului Învățămîntului, a făcut o amplă expunere privitoare la sarcinile cadrelor didactice și ale organelor de învățămînt pentru pregătirea încheierii anului școlar 1955/1956 și a deschiderii noului an școlar 1956/1957. Dăm mai jos textul prescurtat al expunerii.

Examinarea în lumina directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. a rezultatelor activității organelor de învățămînt și a cadrelor didactice a scos în evidență atît succesele obținute, cît și lipsurile care mai persistă în munca acestora.

În vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar în curs și a pregătirii din vreme a condițiilor necesare deschiderii noului an școlar 1956—1957 trebuie înlăturate lipsurile esențiale și rezolvate iust problemele specifice etapei următoare.

Preocupîndu-se de încheierea anului școlar, secțiile de învățămînt și cadrele didactice vor trebui să-și îndrepte atenția cu precădere asupra următoarelor probleme: asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor, îmbunătățirea predării lecțiilor și îndeplinirea programelor școlare, organizarea lecțiilor de recapitulare a materiei predate, pregătirea și desfășurarea examenelor de sfîrșit de an, organizarea vacanței de vară a elevilor și a odihnei cadrelor didactice.

Pentru a determina scăderea procentului de elevi cu frecvență slabă și creșterea numărului de elevi cu frecvență bună, secțiile de învățămînt vor instrui, și mai ales vor controla munca directorilor și cadrelor didactice în privința aceasta.

Trebuie luate, de asemenea, măsuri pentru ridicarea nivelului predării. Este știut că principala cauză a lipsurilor în cunoștințele elevilor o constituie pregătirea superficială pentru lecții a cadrelor didactice. De aceea, în această direcție trebuie să se facă eforturile cele mai mari, intensificîndu-se lupta pentru predarea cunoștințelor la nivelul accesibil înțelegerii elevilor, preocuparea pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor, îndrumarea permanentă a muncii lor independente.

Învățătorii claselor I—IV trebuie să insiste în deosebi asupra citirii elevilor, asupra tehnicii operațiilor aritmetice, a deprinderilor de calcul oral și a deprinderilor de rezolvare a exercițiilor și problemelor, asupra unei mai bune organizări a lecțiilor de lucru manual și a lecțiilor pe parcela experimentală sau la colțul naturii vii. Sînt necesare eforturi mai susținute pentru a obține o scriere corectă, ordonată și frumoasă a elevilor. În predarea limbii române la clasele V—X trebuie să se acorde mai multă atenție îmbogățirii vocabularului elevilor, îndrumării și controlului lecturii extrașcolare a elevilor. Se impune o muncă perseverentă pentru ridicarea nivelului predării matematicii, punîndu-se accent pe înțelegerea conștientă a principiilor și regulilor matematice. În acest scop, o atenție deosebită se va da rezolvării în clasă a unui număr mare de exerciții și probleme, însușirii de către elevi a tehnicii calculului. Trebuie înlăturat caracterul abstract al predării fizicii, chimiei, științelor naturale, folosindu-se pe o scară largă materialul didactic, organizîndu-se experiențele și lucrările de laborator cerute de programe, legîndu-se întregul proces al predării de problemele practice ale producției, ale construcției socialiste.

Secțiile de învățămînt trebuie să acorde mai mult interes organizării excursiilor în natură, în unitățile productive industriale sau agricole, precum și lucrărilor practice la colțul naturii vii și pe parcela experimentală, să ceară insistent organelor locale să înzestreze unitățile școlare cu teren pentru experiențe și lucrări agricole. În acest an trebuie să determinăm o radicală îmbunătățire a muncii pe loturile experimentale, pregătind din vreme terenurile, planul de cultură, procurînd semințele și uneltele necesare. În organizarea lucrărilor practice agricole trebuie să se aibă în vedere atît însușirea cunoștințelor generale cerute de programă, cît și a acelora cerute de specificul raionului sau regiunii respective.

Învățătorii și profesorii trebuie să asigure parcurgerea întregului material cuprins în programele școlare, rezervînd și timpul necesar consolidării și sistematizării cunoștințelor elevilor. Acolo unde, din motive obiective, se întîmpină greutăți în realizarea programei, fără a se renunța la predarea vreunei teme, predarea va cuprinde esențialul din fiecare capitol, renunțîndu-se la amănunte. Planurile de lecții și predarea materiei trebuie verificate cu seriozitate de către directorii de școli, metodiști și inspectori.

Ținînd-se seama de rolul important pe care îl are recapitularea materiei în consolidarea, aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor, este necesar să se asigure o temeinică și chibzuită organizare a recapitulării. În planificarea materiei, pentru recapitularea de la sfîrșitul anului școlar se va delimita precis conținutul lecțiilor, insistîndu-se asupra problemelor esențiale și asupra acelora mai slab însușite de elevi, pentru ca recapitularea să ducă la lichidarea lacunelor existente în cunoștințele acestora. Pentru fiecare lecție de recapitulare trebuie să se alcătuiască planuri dezvoltate, în care să se acorde o deosebită atenție scopului lecției, conținutului științific și ideologic care asigură realizarea scopului propus. Structura lecțiilor de recapitulare trebuie să fie variată, ca și metodele și procedeele folosite în predare. Lecțiile recapitulative vor fi ilustrate cu fapte și exemple noi care, pe lîngă că provoacă interesul elevilor, contribuie la întregirea cunoștințelor lor, îi ajută să stabilească noi legături între acestea.

Cadrele didactice trebuie să țină seamă de faptul că baza recapitulării o constituie studiul individual al elevilor și, de aceea, să-i îndrumeze în organizarea acestui studiu. Acolo unde este nevoie, se pot da planuri, scheme în vederea recapitulării, sau indicații privitoare la întocmirea planului de recapitulare la fiecare materie în parte, atrăgîndu-se atenția elevilor asupra problemelor principale și a definițiilor care trebuie reținute.

Un accent deosebit se va pune pe lichidarea rămînerii în urmă la învățătură prin lecțiile recapitulative, prin ajutorul individual acordat în timpul lecțiilor, prin consultații, prin teme suplimentare, gradate și diferențiate după natura greșelilor elevilor.

Diriginții au sarcina să coordoneze iust planificarea repetării materiei pe obiecte, să țină o legătură strînsă cu organizațiile U.T.M. și de pionieri pentru a stimula studiul individual al elevilor și pentru a evita supraîncărcarea lor cu sarcini în această perioadă. Se impune întărirea legăturii cu părinții, care vor fi îndrumați să le asigure copiilor un regim zilnic rațional.

Trebuie acordată o mare atenție problemelor educative și în special asigurării disciplinei, care în unele școli, îndeosebi orășenești, constituie încă o problemă nerezolvată. Cabinetele pedagogice vor analiza cum se desfășoară munca educativă în școlile din regiune, trăgînd concluzii pentru organizarea acestei activități în viitor și elaborînd, dacă e cazul, material de îndrumare în care se va populariza experiența pozitivă în acest domeniu.

Examenele constituie etapa cea mai importantă a anului școlar. Pregătindu-se pentru examene, cadrele didactice au datoria să studieze toate observațiile făcute în urma lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, să chibzuiască îndeaproape la temele ce trebuie cuprinse în biletele pentru examene.

La stabilirea notei de examen profesorul va avea în vedere volumul de cunoștințe al elevului, temeinicia acestor cunoștințe, priceperea elevului de a analiza, de a explica și de a aplica cunoștințele însușite în rezolvarea anumitor probleme. Cerințele oricărui profesor trebuie să fie determinate de prevederile programei școlare. Trebuie combătută orice atitudine de indulgență sau de excesivă severitate. Nota stabilită de profesorul examinator și membrii comisiei va fi definitivată imediat după examinare și nu în consiliul pedagogic. Directorul sau consiliul pedagogic nu au dreptul să modifice situația stabilită de profesorul de specialitate, ci doar să înregistreze situația școlară definitivată anterior de acesta.

Ținînd seama de complexitatea și greutatea sarcinilor care revin cadrelor didactice în această etapă, directorii școlilor, secțiile de învățămînt, împreună cu organele sindicale, trebuie să reducă din acele obligații ale cadrelor didactice care ar împiedica îndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor de bază ale acestei etape.

*

Paralel cu pregătirea închiderii anului școlar, secțiile de învățămînt și unitățile școlare și de educație vor trebui să se îngrijească în mod deosebit de odihna de vară a elevilor și a cadrelor didactice. Secțiile de învățămînt, în colaborare cu comitetele U.T.M., au sarcina să la din timp măsuri practice pentru buna organizare a tuturor formelor activității de vară în taberele centrale, regionale, locale, cluburi, colonii, excursii, îmbinînd armonios odihna și întărirea sănătății elevilor cu desfășurarea unei largi și variate activități educativ-culturale. Școlile și secțiile de învățămînt se vor îngriji de planificarea echitabilă a concediilor cadrelor didactice potrivit normelor în vigoare.

II.

În atenția secțiilor de învățămînt și a unităților școlare și de educație trebuie să stea încă de pe acum problema pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar. Acestea trebuie să se preocupe de realizarea învățămîntului elementar general obligatoriu și a planurilor de școlarizare și rețea școlară, de ridicarea nivelului procesului de învățămînt și de îmbunătățirea muncii educative în școli și în instituțiile educative, de asigurarea unităților de învățămînt și educație cu cadre didactice, de asigurarea bazei materiale a unităților școlare și de educație, de îmbunătățirea muncii de îndrumare și control, de colaborarea cu organele locale ale puterii de stat, cu organele sindicale și U.T.M., sub îndrumarea organizațiilor de partid.

Anul școlar 1956—1957 se va deschide la 1 septembrie pentru toate unitățile de învățămînt și educație, cu excepția școlilor serale pentru tineretul sătesc, care vor începe cursurile la 15 septembrie a.c. și a grădinițelor de copii sezoniere care vor începe la 1 martie 1957.

Toate unitățile școlare trebuie să ia măsuri eficace pentru a încheia definitiv izvoarele analfabetismului, prin cuprinderea în clasele I—IV a tuturor copiilor de vîrstă școlii elementare, apți pentru școală și prin asigurarea, chiar din primele zile ale anului școlar, a unei frecvențe regulate a elevilor. Copiii cu defecte fizice — orbi și surdo-muți — în vîrstă de 7—14 ani vor fi îndrumați să se înscrie la școlile speciale. Munca serioasă și stăruitoare de convingere a părinților care nu-și trimit copiii la școală se va îmbina — acolo unde este cazul — cu sprijinul material în îmbrăcăminte, cărți și rechizite școlare. Aceste ajutoare se vor crea și prin posibilități locale, cu sprijinul organizațiilor de masă. Secțiile de învățămînt trebuie să caute și să obțină un sprijin mai eficace din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare în problema școlarizării și asigurării localurilor de școală pentru noile unități școlare.

Alfabetizarea ultimilor nestiutori de carte constituie, de asemenea, o sarcină importantă pentru noul an școlar. Pentru înfăptuirea ei vor fi mobilizate toate cadrele didactice, așa că nestiința de carte să fie grabnic și definitiv lichidată.

Sarcini deosebit de importante revin secțiilor de învățămînt în legătură cu dezvoltarea învățămîntului de 7 ani. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. prevăd ca pînă la sfîrșitul celui de al II-lea plan cincinal să se cuprindă în învățămîntul de 7 ani cca 90% din absolvenții școlilor elementare. În acest scop este necesar să se creeze un front unic al tuturor cadrelor didactice, al organelor locale de stat și al organizațiilor de masă, să se ia măsuri pentru reînființarea internatelor școlare pe lîngă școlile de 7 ani care își recrutează elevii de la distanțe mari, să se repartizeze bursele de stat cu precădere elevilor buni la învățătură, care pentru a putea fi școlarizați au nevoie de cazare în internate și să ia măsuri de corectare a rețelei școlare, astfel ca școlile de 7 ani să fie amplasate la mijlocul circumscripțiilor școlare capabile să asigure anual un număr mare de absolvenți a 4 clase elementare. În noul an școlar nu vor mai putea funcționa clase paralele depopulate. La fel, nu mai pot rămîne posturi de învățători cu efective de elevi nereglementare și nu mai pot funcționa școli de 7 ani pitice, cu clase extrem de depopulate. Întreaga muncă de raționalizare a rețelei școlare și a efectivelor de elevi pe clase trebuie să aibă drept criteriu de orientare obținerea unor unități școlare puternice, viabile, mai ales la școlile de 7 ani, putîndu-se asigura în acest fel o încadrare mai justă a personalului didactic calificat și folosirea rațională a mijloacelor materiale și financiare puse la dispoziția învățămîntului de statul nostru democrat-popular.

În vederea selecționării celor mai buni elevi pentru învățămîntul mediu, secțiile de învățămînt vor lua măsuri din timp pentru organizarea și desfășurarea concursului de admitere în condiții corespunzătoare, încadrînd comisiile cu cele mai bune cadre calificate și organizînd cursuri de pregătire, la limba română și matematică, pentru elevii înscriși la concurs.

O altă sarcină importantă a secțiilor de învățămînt și unităților școlare și educative privind deschiderea noului an școlar o constituie asigurarea ridicării nivelului procesului de învățămînt și îmbunătățirea muncii educative în școli și instituțiile de educație, în anul școlar următor.

După încheierea situației școlare, colectivele pedagogice vor întocmi planul general de muncă al școlii pentru anul școlar 1956/1957, prevăzînd măsuri practice, legate de termene și cu responsabilități precise. Se va urmări, prin cabinetele pedagogice, pregătirea temeinică a consfătuirilor din august, în cadrul cărora se vor discuta nivelul de pregătire al elevilor, înarmarea lor cu cunoștințe și deprinderi practice, întărirea educației patriotice. În ședințele pe secții ale consfătuirilor vor fi analizate metodele și procedeele folosite de cadrele didactice și se vor dezbate noile planuri de învățămînt, programele școlare, manualele și planificarea materiei.

Se vor face pregătiri pentru introducerea treptată a elementelor de politehnizare în școala de cultură generală. Secțiile de învățămînt se vor îngriji ca toate școlile să primească de la sfaturile populare parcele experimentale, să-și organizeze laboratoare dotate cu aparatele și substanțele necesare, să ia măsuri de organizare a vizitelor în fabrici, uzine, gospodării agricole colective și de stat și să solicite ajutorul acestora pentru înzestrarea atelierelor și laboratoarelor școlare cu utilajul și materialele necesare.

De asemenea, secțiile de învățămînt se vor preocupa de înzestrarea bibliotecilor în primul rînd cu bibliografia necesară predării diferitelor obiecte, de a cărei lipsă școlile s-au resimțit în acest an școlar.

Secțiile de învățămînt au datoria să țină seama de faptul că asigurarea școlilor cu cadre constituie o condiție principală în ridicarea nivelului activității instructiv-educative. În rezolvarea problemelor de cadre ele trebuie să dea dovadă de o înaltă principialitate și să vegheze la aplicarea cu strictețe a dispozițiilor legale.

Deschiderea noului an școlar obligă secțiile de învățămînt și unitățile școlare și educative să ia de pe acum măsurile pentru pregătirea bazei materiale necesare bunei funcționări a cursurilor. Această sarcină nu poate fi îndeplinită exclusiv de secțiile de învățămînt și școli, și este necesar ca acestea să solicite permanent sprijinul sfaturilor populare, al întreprinderilor etc. și să lucreze în strînsă colaborare cu organizațiile sindicale, de U.T.M., cu comisiile de femei etc.

Direcția generală a învățămîntului elementar și mediu trebuie să-și intensifice acțiunea de îndrumare și control, pentru a asigura aplicarea tuturor dispozițiilor Ministerului cu privire la încheierea anului școlar și pregătirea deschiderii noului an școlar.

Secțiile de învățămînt regionale, care au neglijat în mare măsură controlul muncii interne a secțiilor raionale și au făcut inspecții de suprafață, trebuie să treacă la un control frontal, în care să cuprindă toate problemele ce determină deschiderea școlilor în cît mai bune condițiuni. Cabinetele pedagogice se vor preocupa de activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, de pregătirea consfătuirilor din august, de difuzarea programelor școlare și manualelor, de pregătirea diriginților etc.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le-au trasat școlilor și cadrelor didactice pentru continua ridicare a nivelului învățămîntului, ca și mijloacele și posibilitățile create școlii de regimul nostru de democrație populară ne cer să păsim cu succes pe o nouă treaptă în dezvoltarea școlii noastre noi.

ȘARJA PIONIERILOR

Cînd elevii clasei a IV-a ai școlii nr. 123 de băieți din raionul Bălcescu al Capitalei au ajuns în fața porții uzinelor „23 August", tovarășa Veronica Șerbănescu, învățătoarea lor, era puțintel emoționată.. Și era firesc să fie așa: lecția de repetare a cunoștințelor despre metalele feroase, despre industria metalurgică și siderurgică urma să se desfășoare, contrar obiceiului, nu la școală, ci chiar aci, în uzină, în fața cuptoarelor a preselor hidraulice, a strungurilor și rabotezelor.

De mult se pregătea tovarășa Șerbănescu pentru această lecție. Vizitase în cîteva rînduri uzina, căutase să stabilească pînă în cele mai mici amănunte cum va decurge lecția cu copiii. Procesul de fabricare și prelucrare a oțelului, care îi era cunoscut înainte învățătoarei numai din cărți și reviste, trebuia explicat acum chiar la locul unde el se desfășoară, trebuia prezentat în condiții cu totul noi. Lecția trebuia să contureze mai precis noțiunile căpătate de elevi la lecțiile anterioare, să adîncească și să îmbogățească cunoștințele lor. Datorită sprijinului primit din partea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor uzinei, tovarășa Șerbănescu a putut urmări și înțelege mai bine ea însăși mai întîi întreg procesul tehnologic, din momentul în care materia primă pătrunde prin porțile uzinei și pînă cînd plugurile, roțile de tren, strungurile se îndreaptă din uzină către toate colțurile patriei noastre.

Înarmată cu cunoștințele necesare, precizîndu-și scopul lecției și etapele desfășurării ei, tovarășa Șerbănescu și-a început munca cu elevii încă din curtea uzinelor, vorbindu-le despre istoria acestora. Le-a povestit despre stăpînii de odinioară ai uzinelor „Malaxa", despre exploatarea cruntă la care îi supuneau pe muncitori — și despre stăpînii de azi, oameni ai muncii care construiesc o viață nouă, fericită.

Cu emoție, cu o nestăvilită curiozitate, copiii au pășit apoi în secția de turnătorie a uzinei unde, în fața lor, avea să se toarne șarja de oțel din cele peste 5000 de kg de fier strîns din inițiativa pionierilor și elevilor din școlile raionului Bălcescu. Aveau să vadă cum fierul vechi adunat de ei din curți și de pe maidane se transformă, prin străduința muncitorilor, în mașini necesare oamenilor. Este deosebit de interesant să privești munca la cuptorul Siemens-Martin. Deobicei, cînd vrem să spunem că un om este tare, puternic, îl asemuim cu oțelul. Dar în uzină vezi cum oțelul însuși este supus omului. Capeți o încredere deosebită în capacitatea și perspectivele creației omenești, simți că omul stăpînește cu adevărat natura.

Adunați în fața cuptorului, alături de oțelari, copiii au ascultat cu deosebită atenție lămuririle acestora și ale învățătoarei cu privire la construcția lui, la materiile prime care sînt necesare producerii oțelului. Au înțeles mai bine cum se ajunge la o temperatură de peste 1400 de grade, au văzut cum se deschide portița cuptorului și cum privesc oțelarii, prin sticle albăstrui, direct în masa topită, cum pot recunoaște și după culoare dacă oțelul este gata pentru turnare. Mai poate oare uita vreodată unul dintre cei care au asistat la această lecție ce se numește un cuptor Siemens-Martin, la ce folosește el, cum se produce oțelul?

Atrăgînd atenția copiilor asupra fiecărui amănunt al muncii oțelarilor, tovarășa Șerbănescu le-a arătat că această muncă cere nu numai un puternic efort fizic, ci în primul rînd cunoștințe, pricepere, atenție încordată. La gura cuptorului Siemens-Martin a crescut nu numai dragostea și interesul elevilor pentru știință, ci și dragostea lor pentru muncitori. Dar și muncitorii uzinei i-au întîmpinat pe copii cu o grijă părintească, cu dragoste. Urmăreau și ei, cu mult interes, desfășurarea lecției și se străduiau ca ea să dea rezultate cît mai bune.

Tovarășul Dumitru Dima, topitor șef, le-a vorbit copiilor despre succesele obținute de muncitorii de la uzinele „23 August", despre superioritatea tehnicii de azi față de aceea de altădată, despre marele ajutor pe care ni-l dă poporul sovietic în dezvoltarea industriei noastre, în introducerea tehnicii noi. „Mare a fost bucuria oțelarilor din uzina noastră — a spus tovarășul Dima — și în special a noastră, a celora de la cuptorul Siemens-Martin nr. 2, cînd am aflat despre fapta pe care ați făcut-o voi, pionierii și școlarii din raionul Bălcescu, adunînd fier vechi pentru cuptoarele noastre. Din el va ieși oțel necesar industriei. Prin această faptă a voastră ne-ați ajutat atît pe noi, cît și întreaga țară. Noi numim șarja din fierul adunat de voi „Șarja pionierilor din raionul Bălcescu". Vă dorim, copii, din toată inima, să obțineți succese din ce în ce mai mari la învățătură, să vă însușiți cît mai multe cunoștințe, ca să fiți de folos patriei noastre, poporului".

Cînd oțelul, ca un torent de foc, a început să se scurgă din cuptor, pe jghiab, în „oala" de turnare, din piepturile copiilor au izbucnit spontan urale. Copiii au urmărit apoi cum este transportată „oala" încărcată cu oțel pe podul rulant, cum se toarnă oțelul în lingouri, în forme, cum se prelucrează, în secția de forje, cu ciocanul pneumatic și la presa hidraulică. Au trecut după aceea în secția mecanică, unde au putut vedea strunguri, mașini de găurit, raboteze, la care se lucrează motoare Diesel pentru locomotive și vapoare, strunguri, frine automate pentru vagoane și alte mașini și utilaje care pînă nu de mult erau importate din străinătate. La secția de motoare, tovarășul Mihai Vasilescu, șeful secției, care a fost de curînd în China populară, le-a povestit copiilor că motoarele produse la Uzina „23 August" sînt azi căutate și în alte țări.

Nici odată ca acum nu le-a părut rău copiilor că se sfîrșește o lecție. Ar fi vrut să rămînă cît se poate mai mult în uzină, lîngă muncitori, lîngă mașini, în lumea aceasta necunoscută pentru ei înainte. Totuși, au trebuit să plece. Ca temă pentru acasă, tovarășa Șerbănescu le-a indicat elevilor să alcătuiască o plansă cu metalele feroase culese de ei și să scrie compunerea „O vizită la uzinele „23 August".

La lecție au participat și membrii cercului pedagogic al învățătorilor de la clasele a IV-a din raionul Bălcescu, precum și studenți ai Institutului pedagogic din Capitală. În cadrul discuțiilor care au avut loc după terminarea lecției, au vorbit, printre alții, tovarășii T. Bănică, H. Macri, T. Băiulescu s.a. Ei au analizat organizarea lecției, desfășurarea ei, și-au arătat părerile în legătură cu metodele folosite de tovarășa Șerbănescu, au scos în evidență importanța unor astfel de lecții pentru introducerea elementelor de învățămînt politehnic în școala noastră. Tov. Teodor Baiulescu și-a anunțat colegii că, urmînd exemplul tov. Șerbănescu, va organiza o lecție la gospodăria colectivă din Popești-Leordeni.

Lecția tovarășei Viorica Șerbănescu a demonstrat că atunci cînd există inițiativă și dragoste de muncă se pot găsi forme variate prin care să ridicăm învățămîntul nostru pe o treaptă mereu mai înaltă.

M. NIȘA

Mai multă grijă pentru lucrările practice de atelier

Problema îmbunătățirii muncii educative în școală este strîns legată de sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului cu privire la legarea cît mai strînsă a învățămîntului de viață, de producție.

În articolul de față vom încerca să arătăm în ce măsură activitatea practică desfășurată cu elevii în atelier contribuie la intensificarea muncii educative în școală. După cum se știe, Ministerul Învățămîntului experimentează în acest an școlar, în nouă școli din țară, la clasele a V-a și a VIII-a, împletirea activității teoretice cu activitatea practică în atelier, căreia i se rezervă o zi din săptămînă. Studierea comportării elevilor din aceste clase oferă prilejul unor bogate observații pedagogice și psihologice.

De pildă, se constată ca o trăsătură comună tuturor acestor elevi interesul deosebit cu care lucrează ei în ateliere. La școala medie nr. 23 din București, de exemplu, elevii intră în atelier cu mult mai devreme de ora fixată pentru lucrările practice, cerînd voie să înceapă de îndată lucrul. În tot timpul activității practice nu numai că nu se observă o descreștere a interesului față de muncă, ci dimpotrivă.

Activitatea practică în atelierul școlar influențează în mod pozitiv asupra elevilor și în ceea ce privește formarea deprinderilor de ordine și curățenie. În atelierul școlii nr. 4 din București, de exemplu, elevii își așează uneltele într-o anumită ordine în sertarul propriu de sub menghină. La locul de muncă nu sînt îngrămădite niciodată unelte sau alte obiecte puse la întîmplare. Datorită acestui fapt, elevii găsesc și folosesc uneltele fără pierdere inutilă de timp. Chiar dacă își părăsesc locul de muncă pentru a cere ajutorul profesorului maistru în vreo problemă practică, sau se duc să ia o unealtă din dulap, în nici unul din atelierele școlare nu se produce forfotă. Se observă de asemenea la elevi tendința de a rezolva din ce în ce mai mult în mod independent micile probleme practice pe care le ridică lucrarea pe care o execută, de a întreba din ce în ce mai puțin pe profesorii maiștri. La școlile medii nr. 3 și nr. 4 din București, ca și la școala medie nr. 1 de băieți din Craiova, elevii manifestă multă inițiativă, ca urmare a procedeelor juste folosite de profesorii maiștri pentru a le cultiva curajul, încrederea în forțele proprii.

Elevii sînt disciplinați nu numai în timpul orelor de lucru în atelier, ci și la lecții. Profesorii lor au constatat că ei învață cu mai multă seriozitate, că leagă cu mult mai ușor de viață, de practică, cunoștințele primite la lecțiile de fizică, chimie, matematică și că mînuiesc cu mai multă siguranță aparatura de laborator.

Din cercetările făcute de cabinetul pedagogic la școala nr. 1 din Craiova, a reieșit că elevii clasei a V-a „A" (experimentală) au cunoștințe de matematică mai temeinice decît ale elevilor clasei a V-a „B". De asemenea, la elevii clasei a VIII-a „A" (experimentală) de la aceeași școală se constată un nivel mai ridicat al cunoștințelor de fizică față de elevii clasei a VIII-a „B".

Cum la această școală, la o mare parte din obiectele de învățămînt predau aceiași profesori și la clasele experimentale și la clasele paralele, pînă la sfîrșitul anului școlar și mai ales în anul viitor s-ar putea preciza și mai evident legătura directă ce există între creșterea nivelului la învățătură al elevilor și activitatea practică de atelier.

Cercetarea atentă a muncii ce se desfășoară în școlile experimentale dezvăluie, însă, și multe lipsuri. Realizările obținute în ceea ce privește îmbunătățirea muncii educative prin antrenarea elevilor în activitatea practică de atelier nu sînt consolidate printr-un sistem de măsuri care să cuprindă toate aspectele vieții din școală. Cadrele didactice din aceste școli nu se preocupă în suficientă măsură să lege lecțiile lor de activitatea practică desfășurată în atelier, să dezvolte, prin conținutul lecțiilor predate, trăsăturile pozitive spre care tinde întreaga organizare a activității practice.

Nu peste tot locul se înregistrează rezultate bune cînd comparăm clasele experimentale cu cele paralele. Sînt unele școli în care situația la învățătură e mai slabă la clasele experimentale.

Care sînt cauzele acestei situații? În primul rînd, diriginții claselor experimentale de la aceste școli nu au fost bine aleși, sau au fost schimbați foarte des. Unii din profesorii acestor școli nici nu cunosc programa lucrărilor practice de atelier, nu au fost niciodată în atelier. Un astfel de exemplu îl constituie profesoara care predă chimia la clasa a VIII-a „A" (experimentală) de la școala medie nr. 4 de băieți din București. Din păcate, nici ceilalți profesori ai clasei a VIII-a „A" nu cunosc munca elevilor în atelier. Deși directorul școlii și diriginții claselor a VIII-a „A" se ocupă îndeaproape de lucrările practice ale elevilor și, în general, de problemele clasei, ei nu au reușit totuși să trezească în rîndurile celorlalți profesori preocuparea de a realiza la obiectele lor, pe măsura programei și a posibilităților elevilor, o legătură cît mai strînsă între cunoștințele pe care le predau și activitatea practică din atelierul școlar, între aceste cunoștințe și procesul de producție din întreprinderile cu tehnică înaintată.

Nu se observă la toate școlile cu clase experimentale o colaborare strînsă între profesori și profesorii-maiștri, deși sînt școli unde profesorii-maiștri așteaptă cu nerăbdare o astfel de colaborare. Astfel sînt profesorii maiștri de la școlile medii de băieți nr. 4 și nr. 23 din București, de la școala medie nr. 1 din Craiova etc.

Unii profesori consideră lucrările practice ca pe o muncă oarecare, cu caracter meșteșugăresc, care îi încarcă pe elevi și care duce în mod inevitabil, după părerea lor, la obținerea unor rezultate mai slabe la învățătură. Acești profesori nu văd importanța pe care o are activitatea practică în strînsă legătură cu studiul bazelor științelor, cu studiul bazelor științifice ale producției. Alții, adepți ai concepției greșite de a ocupa pe copii cu orice, numai să fie ocupați, liniștiți, privesc munca în atelier ca o ocupație importantă numai pentru că elevii au ceva de făcut și astfel nu mai au timp de năzbîtii.

Acest fel de a privi activitatea practică în atelier este o consecință a faptului că unii dintre profesorii acestor clase nu cunosc importanța învățămîntului politehnic, a legării întregii activități instructiv-educative de sarcinile economiei noastre naționale. Ei nu înțeleg că realizarea învățămîntului politehnic este una din sarcinile esențiale ale școlii. Acești profesori nu-și dau seama de legătura indisolubilă ce trebuie să existe între predarea obiectelor de învățămînt și lucrările practice din atelierul școlar.

Lipsurile semnalate se datoresc și faptului că în aceste școli munca se desfășoară tot pe baza vechilor programe și manuale. Era necesar ca ministerul să pornească cu mai mult curaj la politehnizarea învățămîntului. Sînt cu totul de acord cu tovarășii care au semnalat că în munca de elaborare a planurilor de învățămînt, programelor, manualelor școlare, în organizarea muncii în afară de clasă și extrașcolare, în înzestrarea școlilor cu material didactic, Ministerul nu s-a călăuzit pînă acum de principiul politehnizării învățămîntului. Ministerul a ajutat într-adevăr cele 9 școli experimentale cu utilaj pentru ateliere. Din punct de vedere metodic, însă, aceste școli au primit o îndrumare insuficientă. Este clar că numai prin instructajele făcute la începutul anului școlar cu directorii acestor școli nu se poate obține o schimbare esențială în conținutul muncii cadrelor didactice.

Pe baza sarcinilor trasate învățămîntului de Congresul al II-lea al partidului, în viitorul an școlar se va experimenta introducerea elementelor de politehnizare în 50 de școli de 7 ani și medii. Aceasta cere punerea la punct a unui sistem de măsuri care să asigure atît condițiile materiale necesare în acest scop, cît și condițiile metodice. Fără îndoială că institutele de perfecționare și cabinetele metodice regionale vor trebui să fie folosite mai mult la clarificarea teoretică a problemelor și la ajutorarea metodică a directorilor, diriginților, profesorilor prin seminarii, lucrări practice etc.

Nu trebuie să pierdem din vedere că și alte școli în afară de cele experimentale au realizări în introducerea elementelor politehnizării în învățămînt. Experiența lor trebuie studiată și generalizată. De exemplu, elevele școlii medii de fete din Slatina lucrează la fabrica „Oltul" diferite piese de strung. Trebuie studiată și popularizată și experiența înaintată a unor case de pionieri. Atelierele de metodică și lăcătușerie ale casei de pionieri din Arad, de exemplu, prin utilajul de care dispun asigură condiții bune pentru realizarea unor elemente ale învățămîntului politehnic.

Cadrele didactice trebuie ajutate să muncească în așa fel, încît întreaga activitate practică de atelier să contribuie în mod efectiv la înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, la educarea lor în spiritul dragostei pentru munca productivă. Reușind să împletească în mod creator conținutul lecțiilor cu conținutul lucrărilor practice de atelier, profesorii școlilor de 7 ani și medii vor da într-adevăr activității practice un bogat conținut educativ, stîrnind în inimile elevilor dorința nestăvilită de a obține rezultate cît mai bune atît la învățătură, cît și în activitatea practică, pentru a deveni cadre destoinice în producție.

IOANA IONESCU
șeful catedrei de pedagogie de la Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice

Pentru întărirea conținutului educativ al lecțiilor

De curînd a avut loc la Vaslui o consfătuire organizată de „Gazeta învățămîntului" la care au participat corespondenții săi din raionul Vaslui, precum și o serie de învățători și profesori de limba română. Referatul intitulat „Conținutul educativ al lecțiilor de limba română" a oglindit preocupările cadrelor didactice care predau acest obiect de a realiza în cadrul lecțiilor, pe lîngă îmbogățirea cunoștințelor elevilor cu noțiunile de limbă și literatură cerute de programele școlare, și educarea trăsăturilor de caracter proprii omului înaintat al societății socialiste.

La consfătuire au fost dezbătute următoarele aspecte ale temei: contribuția lecțiilor de gramatică și a celor de literatură la formarea concepției materialist-dialectice despre natură și societate; rolul studierii gramaticii în dezvoltarea gîndirii logice a elevilor; însemnătatea studiului limbii pentru îmbogățirea vocabularului și pentru însușirea expresiilor artistice ale poporului și ale scriitorilor noștri clasici și contemporani; contribuția lecțiilor de limba și literatura română la educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. De asemenea, s-au discutat probleme privitoare la educația estetică a elevilor în cadrul orelor de limba și literatura română.

Referatul prezentat în consfătuire a arătat activitatea concretă a cadrelor didactice, precum și sprijinul dat de organele de control raionale, regionale și ale Ministerului Învățămîntului în ceea ce privește îndrumarea muncii educative în cadrul lecțiilor de limba română. Problemele puse în discuție au fost ilustrate cu exemple din munca la catedră a învățătorilor și profesorilor din oraș și raion.

Participanții la discuție au subliniat importanța consfătuirii și au completat referatul cu exemple din propria lor activitate. Tovarășa Tereza Teodoru, învățătoare la școala elementară din satul Chițco, a relatat aspecte din munca ei pentru formarea concepției comuniste a elevilor prin dezvoltarea atașamentului acestora față de colectivul din care fac parte. Pentru lărgirea vocabularului elevilor, învățătoarea a utilizat în mod frecvent lecturi din „Luminița", „Scînteia pionierului" și alte publicații pentru copii și tineret.

Tovarășa Florentina Potoceanu, profesoară la școala medie de băieți din Vaslui, a scos în evidență metodele pe care le întrebuințează în scopul dezvoltării deprinderilor de muncă independentă ale elevilor trecînd, treptat, de la compunerile efectuate de elevi în clasă, sub directa ei îndrumare, la cele executate de elevi acasă și care sînt un rod al muncii personale a acestora. De asemenea, tovarășa Potoceanu a expus modul în care folosește unele opere literare precum: „Vînătoarea de lupi" de Petru Dumitriu, „Lazăr de la Rusca" de Dan Deșliu etc., pentru educarea elevilor în spiritul dragostei față de poporul nostru muncitor și al urii neîmpăcate împotriva exploatatorilor.

Tovarășul Emil Arhip, profesor la școala de 7 ani din comuna Zăpoveni, a arătat cum sprijină organizația de pionieri din școală în pregătirea adunărilor tematice.

Tovarășa Margareta Bîrlădeanu, profesoară la școala de 7 ani nr. 1 din Vaslui, a vorbit despre problemele educației estetice a elevilor, arătînd că ea insistă asupra procedeelor pe care le întrebuințează diferiți scriitori în tratarea aceleiași teme literare sau a unor teme foarte asemănătoare din punct de vedere al conținutului. Astfel, scoate în evidență mijloacele artistice ale scriitorilor: imaginile, figurile de stil etc., care contribuie la o exprimare adecvată a fondului ideologic al operelor respective. Cele afirmate de tovarășa Bîrlădeanu au fost exemplificate și de tovarășul Alexandru Giurgea, profesor la școala medie de fete din Vaslui, care a expus modul în care procedează la analiza estetică a unor opere literare. Tovarășul Giurgea a insistat cu deosebire asupra rolului important al lecțiilor de gramatică în formarea gîndirii logice a elevilor.

Tovarășa Elena Simiuc, profesoară la școala medie de băieți din Vaslui, a arătat cum stimulează înclinațiile artistice ale elevilor ei atît în orele de curs cît și în adunările cercului literar.

O contribuție importantă la clarificarea problemelor puse în discuție de referat au adus și tovarășii Constantin Merișescu, Valentina Colev,

Măsuri menite să ridice nivelul de viață al pedagogilor și calitatea muncii lor

După cum se știe, conform hotărîrii adoptate la 8 martie de Consiliul de Miniștri al R.P.R., începînd de la 1 aprilie 1956 se introduc norme de salarizare îmbunătățite pentru tot personalul didactic și de educație din instituțiile preșcolare, învățămîntul elementar, de 7 ani, mediu, pedagogic, profesional și tehnic și se iau măsuri eficace pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit și de aprovizionare ale cadrelor didactice. Această hotărîre, continuînd și dezvoltînd acțiunea începută prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri din 1951, deschide instituțiilor de educație, învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic perspective largi de îmbunătățire.

Normele de muncă precizează toate formele de activitate ale cadrelor didactice. Astfel, pentru lecții cu elevii, profesorii vor presta în medie 3 ore pe zi, maiștrii instructori 5 ore pe zi, iar învățătorii 4—5 ore pe zi (conform planului de învățămînt). Pentru complectarea obligației zilnice medii de 6 ore, cadrele didactice desfășoară diferite forme de activitate metodică și de culturalizare. Activitatea de culturalizare nu poate depăși în medie 6 ore pe săptămînă. Delimitarea precisă a acestor forme de activitate va evita supraîncărcarea cadrelor didactice cu sarcini nelegate de îndatoririle școlare.

Salariile sînt stabilite — pe baza principiului socialist de retribuire a muncii — potrivit funcției didactice îndeplinite, după studii și după vechimea în învățămînt. Prin aplicarea noilor norme de salarizare au fost desființate diferențierile între salarizarea educatoarelor și învățătorilor avînd ca studii școala pedagogică cu aceleași condiții de admitere și aceeași durată, precum și cele între salarizarea profesorilor de la școlile de 7 ani (clasele V-VII) și a profesorilor de la școlile medii pedagogice și școlile pentru tineretul muncitoresc.

Învățătorul care predă în același timp la mai multe clase, chiar cu efective mai mici de elevi, muncește mai mult decît cel care predă la o singură clasă. De aceea el va primi, peste salariul funcției, un spor lunar de 50 lei dacă predă la două clase sau un spor de 80 lei dacă predă la 3—4 clase.

Ținînd seama de condițiile în care se desfășoară activitatea didactică și de educație, Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede, pentru cadrele didactice și de educație din școlile speciale și casele de copii, salarii mărite cu aproximativ 10 la sută față de salariile educatoarelor, învățătoarelor, învățătorilor și profesorilor.

Sarcina de diriginte în școlile de cultură generală, în școlile pedagogice, în școlile speciale și școlile profesionale de ucenici este încredințată celor mai buni profesori, cu o temeinică pregătire profesională și experiență pedagogică, ei avînd un rol deosebit în asigurarea unui nivel ridicat al muncii instructiv-educative. Pentru îndeplinirea sarcinii de diriginte de clasă se acordă la aceste școli, conform art. 19 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387/1956, o plată suplimentară de lei 75 lunar peste salariul de bază.

Spre deosebire de profesorii care predau alte obiecte, cei de limba română, cei de limba maternă în școlile cu limba de predare a minorităților naționale, cei de limba rusă, de limbi străine și de matematici au și sarcina de a controla lucrările scrise ale elevilor. Pînă acum, această activitate nu a fost cuprinsă în norma de activitate și nici remunerată în vreun fel. De la 1 aprilie, odată cu intrarea în vigoare a noii salarizări, profesorilor care predau aceste obiecte în școlile de 7 ani, medii, pedagogice și profesionale li se vor socoti în normele didactice, pentru controlul lucrărilor scrise, cîte 1 oră la 4—6 ore de predare, cîte 2 ore la 7—12 ore și cîte 3 ore la 13—18 ore de predare efectuate. Astfel, de exemplu, un profesor care predă matematica la clasele V—VII, avînd 15 ore de predare pe săptămînă, va fi salarizat la norma didactică întreagă (pînă acum primea numai 83,3 la sută din salariul de bază).

Personalul didactic de conducere (directorii și directorii adjuncți ai școlilor de 7 ani, medii, profesionale de ucenici și tehnice) sînt obligați să presteze zilnic opt ore de activitate în funcțiile de conducere pe care le îndeplinesc. În aceste ore intră — la școlile pînă la un anumit număr de clase — și obligația didactică. La salariul de bază al directorilor, calculat conform studiilor și vechimii în învățămînt, se adaogă un spor lunar care crește corespunzător cu mărimea unității. Prin această prevedere se creează condițiile ca directorii să se dedice în cea mai mare măsură muncii de conducere și organizare a activității didactice din școală. La școlile profesionale de ucenici ale Ministerului Învățămîntului, salariul directorilor și directorilor adjuncți — inclusiv indemnizația de director — se majorează cu 5-15%. În cazul nerealizării planului de producție în luna anterioară, sporul nu se aplică.

Cadrele didactice calificate și directorii instituțiilor preșcolare, școlilor elementare și școlilor de 7 ani din localitățile unde sînt condiții de viață mai grele (munte sau deltă) primesc, peste salariul de bază, un spor de 100 lei lunar. Lipsa unui asemenea spor în trecut a făcut ca personalul calificat să evite aceste localități, fenomen ce a avut o influență negativă asupra nivelului învățămîntului în localitățile respective. Conform prevederilor Hotărîrii, aceste localități vor fi stabilite de Ministerul Învățămîntului împreună cu Ministerul Finanțelor și Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt, la propunerile secțiilor de învățămînt regionale. Pentru întocmirea acestor propuneri secțiile de învățămînt au datoria să analizeze cu multă seriozitate situația fiecărei localități (sate și cătune), sore a contribui la punerea în aplicare în mod constructiv a acestei prevederi.

Iată cîteva exemple, pentru o mai bună ilustrare a aplicării noilor norme de muncă și salarii: o educatoare avînd ca studii școala pedagogică de educatoare și o vechime în învățămînt de 9 ani primea, conform vechii salarizări, 466 lei lunar (inclusiv compensația de cartelă); de la 1 aprilie 1956 va primi 625 lei. La trecerea în grupa de vechime de 10-20 ani salariul ei lunar creștea cu 50 lei; în condițiile noi, creșterea va fi de 75 lei. Un profesor de științe naturale, cu examen de stat (licență) și 15 ani de vechime în învățămînt, prelind la o școală de 7 ani, primea 726 lei (inclusiv compensația de cartelă); acum va primi 1000 lei lunar. Creșterea este și mai simțitoare la profesorii în a căror normă didactică se calculează cele 1-3 ore pentru corectarea lucrărilor scrise.

Aplicarea cu începere de la 1 aprilie 1956 a normelor de muncă și sporirea salariilor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 387/1956 reprezintă continuarea operei începute prin Hotărîrea din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice. Primite cu o deosebită bucurie de masa învățătorilor și profesorilor, noile măsuri luate de partid și de guvern aduc o contribuție de cea mai mare însemnătate la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc în școli, la îmbunătățirea necontenită a activității instructiv-educative.

Ing. ANDREI DOBO
directorul Direcției planificării din Ministerul Învățămîntului

Pentru o strînsă legătură între pregătirea teoretică și practică a viitorilor specialiști

Observații asupra proiectelor de diplomă pentru examenul de stat

Am urmărit în „Gazeta Învățămîntului" discuția în legătură cu munca desfășurată de studenți în vederea întocmirii proiectelor de diplomă. Susținerea proiectelor de diplomă constituie nu numai un examen pe care îl dau candidații, ci și o verificare a muncii cadrelor didactice de specialitate, precum și a activității desfășurate de conducerile facultăților și institutelor pentru îndrumarea și controlul catedrelor. În articolul de față voi căuta să arăt cîteva aspecte ale muncii în vederea pregătirii proiectelor de diplomă pentru examenul de stat în institutul nostru.

În vederea bunei organizări a muncii privitoare la pregătirea proiectelor de diplomă, Institutul de industrii alimentare din București, care la începutul anului școlar în curs a devenit Facultatea de tehnologia și conservarea produselor alimentare de pe lîngă Institutul tehnic din Galați, s-a preocupat terminic de elaborarea subiectelor pentru proiecte. Pentru a preciza problemele care trebuie soluționate în proiecte, șefii catedrelor de specialitate au luat legătura cu direcțiile industriale din Ministerul Industriei Alimentare în scopul cunoașterii specificului întreprinderilor unde absolvenții au fost repartizați pentru practica de diplomă sau al întreprinderilor unde urmau să fie repartizați în producție. Trebuie menționat că repartizarea subiectelor s-a făcut înainte de încheierea anului școlar.

O comisie de specialiști a întocmit un instructaj în legătură cu conținutul și cu confinutul tematicii proiectelor de diplomă. Acest lucru era cu atît mai necesar cu cît în anii precedenți, conținutul proiectelor și volumul lor se deosebeau mult de la o specialitate la alta. Folosindu-se de acest instructaj, catedrele au întocmit o tematică dezvoltată în care s-au indicat problemele ce urmau să fie rezolvate în laborator, volumul lucrării, numărul și felul planșelor ce urmau să fie executate. A fost de asemenea prevăzut materialul bibliografic necesar.

Studenților li s-a dat indicația de a cere consultații profesorilor și conferențiarilor care predau disciplinele: desen industrial, construcții industriale, electrotehnică, organizare și planificare, tehnica securității muncii precum și acelora care predau disciplinele de specialitate.

După efectuarea practicii în producție, absolvenții au lucrat la întocmirea proiectelor după un program dinainte stabilit, sub îndrumarea conducătorilor de proiecte. În acest scop li s-au pus la dispoziție săli și laboratoare pentru lucrarea proiectelor.

Conducătorii științifici și consultanții au acordat absolvenților un sprijin susținut.

Anul acesta, întocmirea lucrărilor de proiecte s-a făcut în general în condiții superioare anului precedent, datorită asigurării unor condiții mai bune de lucru, precum și datorită întăririi muncii de îndrumare a absolvenților. Ca urmare, lucrările de proiect au avut un nivel mai ridicat.

Pregătirea absolvenților care s-au prezentat în acest an la examenul de stat a fost mulțumitoare. Expunerea lucrărilor de proiect a fost însoțită de planșe explicative, de grafice, de prezentarea unor probe, atunci cînd lucrările de proiect au comportat și unele cercetări experimentale. Multe din lucrările de proiect din anul acesta prezintă o importanță teoretică și practică, rezolvînd o serie de probleme de un real folos pentru producție. Altele constituie puncte de plecare pentru unele lucrări de proiectare în întreprinderi sau lucrări de cercetare științifică. Astfel, absolventul Gheorghe Medaru, de la specialitatea industria laptelui și a produselor lactate, a rezolvat just, rațional și cu soluții originale proiectul unui combinat ordșenesc de produse lactate cu o capacitate zilnică de prelucrare de 250 tone lapte integral, avînd secții de lapte pasteurizat și produse dietetice. Candidatul a efectuat și un studiu tehnico-economic amănunțit al organizării rețelei de colectare. Absolventa Georgeta Tudor, de la specialitatea industria zahărului, care a avut de rezolvat tema „Proiectarea instalației generale de alimentare cu apă și de purificare a apelor reziduale la o fabrică de zahăr", a făcut propuneri interesante cu privire la precipitarea depunerilor din apele reziduale cu nămol de la filtrele presă. În proiectul cu tema „Proiectarea instalațiilor de sterilizare cu contra-presiune de aer pentru 2000 de recipiente de sticlă pe oră și sterilizarea continuă a 25.000 cutii pe zi", candidatul Ștefan Opriș, de la specialitatea industria conservelor, se ocupă de construcția de utilaje noi în industria conservelor și dă soluții interesante, care pot fi folosite la proiectarea acestor aparate. Probleme interesante au tratat și absolventul Giurcă Voicu, de la specialitatea industria uleiului, care a avut de proiectat o moară tip de grîu cu transport pneumatic, precum și absolventa Maria Fleșariu, de la specialitatea industriei uleiului, care a avut de proiectat o secție de fabricare a emulgătorilor pentru margarină.

În general, proiectele au tratat în mod just problemele tehnologice de utilaj, cuprinzînd proiectarea instalațiilor electrice, de apă, de gaz, de aburi, probleme de tehnică a securității, de organizare a muncii. Față de proiectele prezentate în anii precedenți, cele din anul acesta sînt mai complecte din punct de vedere al tratării problemelor economice. În legătură cu problemele de organizare și planificare, candidații au întocmit documentația necesară, au arătat în proiecte cum se face transportul materiei prime, economicitatea, precum și graficul care se întocmește cu prilejul organizării transportului intern, graficele de producție, calculul prețului de cost, rentabilitatea, planul forțelor de muncă etc. În tratarea problemelor privitoare la tehnica securității muncii s-au avut în vedere prescripțiile privitoare la tehnica securității muncii (igiena industrială, prevenirea și stingerea incendiilor), la amplasarea întreprinderilor și a clădirilor din cadrul acestora, la amplasarea instalațiilor și utilajelor. Au fost menționate instalațiile de iluminat și ventilat necesare.

Deși în această sesiune de examene numărul lucrărilor de proiect bune a fost cu mult mai mare decît în anul precedent, a existat totuși un număr destul de mare de lucrări slabe. Deși toate temele de proiect au fost legate de problemele producției, unele din ele au un caracter prea limitat, nepretindu-se la o tratare mai temeinică. Așa este cazul unor teme de la specialitățile industria conservelor de carne, industria uleiului de la secția de piscicultură și pescuit etc. Pe de altă parte, unele teme de proiect fiind prea vaste, nu au putut fi tratate în adîncime. Din pregătirea multor proiecte au lipsit cercetările de laborator. Aceasta constituie o mare deficiență pentru specialitățile cu caracter chimic sau biologic.

Cu toate succesele obținute în această sesiune la examenul de stat de la Institutul tehnic din Galați, s-a constatat că unii dintre candidați au un nivel de cunoștințe încă necorespunzător. Astfel, absolvenții Facultății de mecanică sînt insuficient pregătiți la matematică, la fizică, la mecanică, la rezistența materialelor, la hidraulică; absolvenții Facultății de tehnologia și conservarea produselor alimentare au lipsuri în cunoștințele de matematică și chimie aplicată; cei de la secția pescuit și piscicultură nu cunosc în suficientă măsură aspectul economic al problemelor.

Analiza temeinică a rezultatelor obținute la examenul de stat din această sesiune arată că este necesar ca pe viitor să se dea mai multă atenție aplicării cunoștințelor teoretice la disciplinele de specialitate. Este de asemenea necesar ca activitatea catedrelor să fie îmbunătățită prin organizarea schimbului de experiență cu alte catedre similare, de la alte institute. Pentru specialitățile cu caracter chimic și biologic este necesar ca temele de proiectare să conțină neapărat și cercetări de laborator. Se simte de asemenea nevoia ca timpul rezervat pentru efectuarea proiectului de diplomă să fie de minimum patru luni.

DUMITRU MOȚOC
profesor la Institutul tehnic din Galați

Discuții

Informație

La Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași se va ține concurs pentru ocuparea postului de profesor la disciplina chimie organică, catedra de chimie organică, Facultatea de chimie.

Pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior. Pot fi admiși la concurs și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Cererile se depun la rectoratul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de o lună de la data prezentei publicații. Cererile vor fi însoțite de următoarele acte: a) autobiografia; b) copie de pe diploma de stat sau de pe actul de echivalent de studii superioare; c) copie de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; d) copie de pe atestatul de profesor; e) certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția în care candidatul își are locul de bază al activității sale; f) memoriu de activitate, semnat de candidat; g) un număr din lucrările științifice ale candidatului.

Concursul va avea loc în ziua de 15 septembrie 1956.

O „rază de lumină..."

Nu de mult, președintele Eisenhower a fost nevoit să convoace o conferință specială menită să se ocupe de situația de-a dreptul scandaloasă a școlii americane. La conferință s-a recunoscut în mod oficial că în S.U.A. există în prezent peste trei milioane de analfabeți, că 1.500.000 de copii americani învață în garaje și barăci transformate în școli, că peste 700.000 de copii americani nu pot urma cursurile decît parțial.

Iată însă „o rază de lumină"!

După cum anunța presa americană, Helene Wolker, directoarea grădinii zoologice din New-York, a deschis o școală specială, numită „Universitatea pentru ciini".

Cursurile pentru ciinii al căror stăpîni doresc să-i înzestreze cu cunoștințele indispensabile unor fii de casă nobilă au o durată de 12 săptămîni, iar taxele nu depășesc „modesta" sumă de 36 de dolari.

Care este, în acest timp, situația profesorilor din învățămîntul secundar și universitar din S.U.A.? Iată ce scrie în această privință ziarul american „New-York Times": „Din cauza situației lor financiare atît de precare, un număr din ce în ce mai mare de profesori calificați își părăsesc profesiunea". Nu-i loc exclus ca unii dintre ei să se vadă nevoiți să solicite un post la „universitatea" nou înființată de doamna Wolker.

IOSIF LAER

Marea Adunare Națională a votat Bugetul de Stat al R. P. R. pe anul 1956

Spre noi succese ale economiei și culturii noastre

Bugetul primului an al celui de al II-lea plan cincinal a fost votat în unanimitate în cadrul celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. Prevederile lui, bazate pe Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei și culturii noastre, confirmă încă odată politica partidului de creștere a forțelor productive ale țării, de ridicare a buneistări materiale și culturale a oamenilor muncii.

Indeplinirea marilor sarcini care stau în fața economiei și culturii noastre este posibilă datorită succeselor mărețe pe care le-au obținut în anii puterii populare clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor. Ea este posibilă, în același timp, datorită ajutorului multilateral și dezinteresat pe care-l acordă țării noastre Uniunea Sovietică, precum și colaborării tovărășești în cadrul sistemului mondial socialist.

Din Bugetul de Stat pe anul 1956 se vede limpede esența politicii partidului și guvernului. 88,7% din veniturile bugetare provin din sectorul socialist al economiei, scoțîndu-se astfel în evidență rolul predominant al acestui sector în economia țării. Din suma de 44.430,6 milioane lei prevăzută la cheltuieli, 33.837,1 milioane lei, adică peste trei pătrimi din totalul cheltuielilor, sînt destinate dezvoltării economiei și acțiunilor social-culturale. O parte însemnată din mijloacele pentru finanțarea economiei naționale — 14.958 milioane lei — este alocată pentru finanțarea industriei, iar 4.224,5 milioane lei sînt prevăzute pentru dezvoltarea agriculturii și silviculturii. De asemenea, Bugetul prevede, pentru întărirea sectorului socialist în agricultură, acordarea în anul 1956 a unor credite pe termen lung în valoare de peste 210 milioane lei pentru gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Toate acestea arată limpede grija partidului și guvernului nostru pentru întărirea economiei, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

O dovadă grăitoare a politicii de pace a țării noastre o constituie faptul că în Bugetul de Stat pe 1956 se prevede scăderea cu 476 milioane lei, față de anul 1955, a cheltuielilor de apărare și securitate. Țara noastră înțelege astfel, ca și toate celelalte țări din lagărul socialist, să contribuie prin fapte la destinderea încordării în relațiile internaționale.

Dacă în anul 1955 cheltuielile Bugetului de Stat pentru învățămîntul de toate gradele, pentru știință, cultură, sănătate, sport, pensii și asigurări sociale s-a ridicat la suma de 6.803,9 milioane lei, în Bugetul de Stat pe 1956 se prevede, pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, suma de 7.693 milioane lei, deci cu 13,1% mai mult decît anul trecut. Sumele alocate din Buget pentru învățămîntul de toate gradele se ridică la 2.283 milioane lei, iar pentru dezvoltarea culturii, științei și artei la 759 milioane lei. Creșterea sumelor alocate învățămîntului va determina lărgirea lui, întărirea bazei lui didactico-materiale, legarea lui mai strînsă de practică, de activitatea în producție.

În acest an, în țara noastră se vor obține mari realizări pe tărîmul culturii, introducîndu-se televiziunea în București, înființîndu-se noi studiouri regionale de radio, lărgindu-se rețeaua cinematografică. Instituțiile de artă, căminele culturale și bibliotecile de la sate își vor îmbunătăți și dezvolta activitatea. De asemenea, s-au asigurat fondurile necesare pentru dezvoltarea cercetărilor științifice în domeniul chimiei, fizicii nucleare, metalurgiei și siderurgiei etc.

O mare atenție este acordată dezvoltării economice și culturale tuturor regiunilor patriei. Proiectele de buget ale sfaturilor populare însumează, în acest an, 6.541,9 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere de 8,1% față de anul trecut. În aceste bugete, pentru acțiunile de învățămînt, cultură, sănătate, sport și prevederi sociale s-a prevăzut suma de 3.127,9 milioane lei, adică 48% din totalul cheltuielilor de la bugetele sfaturilor populare. În același timp, se prevede că toate veniturile locale ce vor fi realizate peste plan vor fi folosite în întregime pentru acoperirea nevoilor suplimentare privind economia locală și acțiunile social-culturale.

Votarea de către Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne a Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1956 constituie un eveniment de mare însemnătate în dezvoltarea economică și social-culturală a țării noastre. Munca dîrză a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității progresiste, strîns unite în jurul partidului și guvernului, va duce la obținerea unor noi succese pe calea făuririi unei economii socialiste unitare, pe calea creșterii continue a nivelului de trai al poporului muncitor.

Activitate artistică

Comitetul sindical orășenesc al muncitorilor din învățămînt din orașul Galați desfășoară o rodnică muncă culturală, în special în domeniul activității artistice. Cercurile sindicale de artiști amatori au obținut succese frumoase în perioada pregătirii celui de al IV-lea concurs artistic inițiat de C.C.S. Cercul dramatic din care fac parte cadre didactice a pregătit piesa „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, pe care a prezentat-o în repetate rînduri în fața oamenilor muncii din orașul Galați. În prezent, artiștii amatori fac pregătiri intense pentru a participa la etapele următoare ale celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor.

Paralel cu aceasta comitetul sindical orășenesc din Galați se preocupă și de organizarea de noi formații și cercuri artistice. Nu de mult a luat ființă un nou cerc de artiști amatori, teatrul de păpuși „Prichindel".

În organizarea teatrului de păpuși trebuie menționat aportul adus de educatoarele Eufimia Solomon, care este responsabila acestui cerc, Elena Veja, Ecaterina Drăghicescu, Cornelia Chirvase, Maria Ivanov, Ana Petrovici, Floreta Braunștein, Tudorița Capăt.

Prin mijloace proprii artiștii teatrului de păpuși au construit o scenă nouă, au confecționat o cortină dublă și păpuși, iar cu sprijinul profesorilor de desen s-au executat decorurile pentru mai multe piese.

Teatrul de păpuși a dat pînă acum 14 spectacole cu piesa „Un bob de mazăre cu bucluc". Aceste spectacole au fost vizionate de peste 1000 de copii.

Colectivul teatrului pregătește acum piesa „Găinușa mofată", cu concursul educatoarelor Zoe Dobre responsabilă cu munca tehnică și Olga Rădulescu.

Succesul obținut cu spectacolul „Un bob de mazăre cu bucluc" este un indiciu că teatrul de păpuși din Galați poate realiza spectacole frumoase, interesante și instructive pentru copiii oamenilor muncii din orașul Galați.

CORNEL SĂTEANU

Concertul cadrelor didactice

În sala Ateneului R.P.R. a avut loc la 28 martie a. c. concertul de muzică vocală al ansamblului de cor al clubului sindicatului muncitorilor din învățămînt din București. Din programul concertului au făcut parte lucrările: „Ecoul" de Fr. Schubert, „Pe frumoasele cîmpii" de Sohin, „Pastorală" de N. Oancea, „Fetele din Rosela" de I. Massenet, finalul actului I din opera „Loreley" de Mendelsohn-Bartholdy și altele. A dirijat maestrul N. Oancea. Și-a dat concursul orchestra simfonică a sfatului popular al Capitalei.

Concertul s-a bucurat de un deosebit succes.

Bibliografie

A apărut:

BULETINUL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Ordine, regulamente și instrucțiuni

Anul II - Nr. 1 (9) — Seria A. 1956, martie 20

IN SUMAR:

Organizarea și funcționarea învățămîntului de cultură generală fără frecvență. Regulament aprobat prin Ordinul Ministrului Învățămîntului nr. 560 din 12 martie 1956.

Organizarea și desfășurarea examenelor de sfîrșit de an în școlile de cultură generală și școlile pedagogice din anul școlar 1955/1956. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 551 din martie 1956.

Îndrumarea elevilor pentru înscrierea în școlile de 7 ani, medii, tehnice, profesionale și instituții de învățămînt superior. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr 570 din 15 martie 1956.

Organizarea muncii de alfabetizare în anul 1956. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 1606 C. 2 din 9 martie 1956.

Organizarea concursurilor școlare. Instrucțiuni ale Ministerului Învățămîntului nr. 552 din 10 martie 1956.

Comunicat cu privire la anularea unor imprimate de certificate de absolvire a școlii medii, care au fost pierdute.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

Institutul unificat de cercetări nucleare — o uriașă contribuție la cauza păcii

În capitala Uniunii Sovietice s-au desfășurat între 20—26 martie a.c. lucrările conferinței internaționale în legătură cu organizarea „Institutului unificat de cercetări nucleare". Au participat reprezentanții R. P. Albania, R. P. Bulgaria, Republicii Cehoslovace, R. P. Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, R. D. Germane, R. P. Mongole, R. P. Polone, R. P. Romîne, R. P. Ungare și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Lucrările conferinței au fost urmărite cu interes nu numai de popoarele țărilor reprezentate la conferință, ci și de toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume.

Toate popoarele lumii sînt vital interesate ca energia atomică să fie utilizată nu în scopuri războinice, nu pentru distrugerea a ceea ce omenirea a creat timp de multe secole, ci în scopuri pașnice, spre binele popoarelor. Oamenii cinstiți de pe toate continentele știu bine că Uniunea Sovietică și țările de democrație populară au depus și depun mari eforturi pentru a se ajunge la un acord internațional în legătură cu interzicerea armei atomice, pentru a determina folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice.

După cum se știe, în Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune prima centrală atomo-electrică din lume. În Directivele cu privire la cel de al șaselea plan cincinal se prevăd noi și importante realizări în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice. Recent, V. Saikov și A. Stepanov, absolvenți ai școlii tehnice superioare „Bauman" din Moscova, au elaborat proiectul unei locomotive atomice de 5.500 C.P. care are posibilitatea să parcurgă 1.000 km fără să se alimenteze cu apă și ale cărei rezerve de combustibil sînt suficiente pentru funcționarea instalației timp de 7.200 de ore. Acest proiect îndrăznet arată odată în plus marile succese pe care le-au obținut știința și tehnica sovietică. Astfel ne putem ușor explica marele interes suscitat de conferința care a avut loc zilele trecute la Moscova.

Participanții la conferință au acordat o mare însemnătate folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și au subliniat necesitatea ca oamenii de știință din diferite țări să colaboreze la cercetările teoretice și experimentale în domeniul fizicii nucleare, pentru extinderea posibilităților folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

În ultima zi a conferinței, șefii delegațiilor guvernamentale ale statelor participante au semnat un acord cu privire la organizarea „Institutului unificat de cercetări nucleare". Crearea acestei organizații internaționale de cercetări științifice în domeniul energiei nucleare constituie un eveniment de o uriașă însemnătate pentru cauza păcii. Așa cum subliniază „Pravda", prin înființarea Institutului unificat de cercetări nucleare „se inițiază o nouă etapă în dezvoltarea colaborării internaționale într-un domeniu atît de vast și complex cum este studierea nucleului atomic". Nu este greu de înțeles că unirea eforturilor oamenilor de știință din diferite țări în vederea soluționării unora din cele mai importante probleme ale fizicii contemporane crează condiții prielnice pentru obținerea unor noi succese în dezvoltarea științei și tehnicii, pentru utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice.

Așa cum se precizează în comunicatul final asupra conferinței de la Moscova, Institutul unificat de cercetări nucleare își va desfășura lucrările în baza unui statut al cărui proiect va fi pregătit de direcția institutului și aprobat de guvernele statelor semnatare ale acordului amintit. Toate statele semnatare ale acordului sînt membre cu drepturi egale ale Institutului unificat de cercetări nucleare. Celelalte state care în viitor vor dori să participe la lucrările Institutului unificat pot anunța că sînt de acord cu prevederile acordului încheiat și, la hotărîrea majorității statelor membre ale Institutului, vor deveni membre cu drepturi egale ale acestui Institut.

Popoarele iubitoare de pace sînt ferm convinse că Institutul unificat de cercetări nucleare va obține în activitatea sa succese de cea mai mare însemnătate. Acest lucru este ușor de înțeles dacă ținem seama de faptul că în cadrul lui vor activa savanți bine cunoscuți pentru aportul adus la dezvoltarea fizicii nucleare din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, că el se va baza pe experiența considerabilă acumulată pînă acum de țările membre ale Institutului și în primul rînd pe uriașa experiență a Uniunii Sovietice.

O însemnătate hotărîtoare pentru succesul activității Institutului o are faptul că din prima zi lucrările lui se vor desfășura pe baza celor mai înaintate realizări ale științei și tehnicii, pe baza instalațiilor de prim rang puse la dispoziție de Statul Sovietic. Pe baza acordului încheiat, Uniunea Sovietică a predat Institutului unificat de cercetări nucleare Institutul pentru probleme nucleare al Academiei de științe a U.R.S.S. înzestrat cu un sincrociclotron calculat pentru obținerea unor protoni cu o energie de 680.000.000 electroni-volți. A fost predat, de asemenea, Institutului unificat laboratorul de electrofizică al Academiei de Științe a U.R.S.S., înzestrat cu un sincrofazotron calculat pentru obținerea unor protoni cu o energie de 10 miliarde electroni-volți, împreună cu tot utilajul, construcțiile și clădirile principale, auxiliare și administrative.

În același timp, pentru dezvoltarea continuă a cercetărilor în domeniul fizicii nucleare, în cadrul Institutului unificat se prevede construirea unui laborator de fizică teoretică cu o secție de calcul și mașini electronice de calculat, a unui laborator de fizică neutronică înzestrat cu un reactor nuclear experimental, precum și a unui ciclotron pentru accelerarea ionilor cu mai multe sarcini ai diferitelor elemente și pentru efectuarea de lucrări experimentale cu aceștia.

Statele membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare participă la asigurarea materială a Institutului, cotizînd anual pentru întreținerea lui și pentru construirea unor noi obiective pentru cercetări științifice. Consiliul științific al Institutului, ai cărui membri sînt desemnați de statele membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare, are un rol deosebit de însemnat în examinarea și aprobarea planurilor lucrărilor de cercetări științifice, a rezultatelor îndeplinirii lor, precum și în soluționarea altor probleme legate de activitatea științifică a Institutului.

Prin crearea Institutului unificat de cercetări nucleare s-a făcut un uriaș pas înainte pe drumul colaborării oamenilor de știință din diferite țări în vederea obținerii unor noi succese în domeniul fizicii nucleare, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Activitatea acestui Institut va îmbogăți știința și tehnica cu noi descoperiri, va aduce o mare contribuție la dezvoltarea fizicii nucleare și, orientîndu-și cercetările în direcția utilizării energiei atomice în scopuri pașnice, va aduce o uriașă contribuție la cauza păcii și progresului.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.